

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. birželio 29 d.*

„Viešoji tarnyba – Sutartininkai – Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnis – Pagalbos prašymas – Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnis – Psichologinis priekabiavimas – Patariamasis komitetas dėl priekabiavimo ir jo prevencijos darbo vietoje – Sprendimas atmesti pagalbos prašymą – Teisė būti išklaustyam – Rungimosi principas – Atsisakymas pateikti patariamąjį komitetą nuomonę ir liudytojų apklausos protokolus – Administracinės procedūros trukmė – Protingas terminas“

Byloje T-218/17

HF, buvusi Europos Parlamento sutartininkė pagalbinėms užduotims, atstovaujama advokato A. Tymen,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą E. Taneva ir M. Ecker,

atsakovą,

dėl pagal SESV 270 straipsnį pateikto prašymo, pirma, panaikinti 2016 m. birželio 3 d. Parlamento sprendimą, kuriuo šios institucijos sudaryti tarnybos sutartis įgaliota tarnyba atmetė 2014 m. gruodžio 11 d. ieškovės pateiktą pagalbos prašymą, ir, antra, atlyginti ieškovės tariamai patirtą žalą dėl šios tarnybos pažeidimų nagrinėjant pagalbos prašymą

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija),

kuri sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen (pranešėjas) ir U. Öberg,

posėdžio sekretorė: M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. vasario 23 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė HF buvo įdarbinta Europos Parlamento sudaryti tarnybos sutartis įgaliotos tarnybos (toliau – STSĮT), remiantis viena po kitos sudarytomis sutartimis, atitinkamai nuo 2003 m. sausio 6 d. iki vasario 14 d., nuo 2003 m. vasario 15 d. iki kovo 31 d., nuo 2003 m. balandžio 1 d. iki birželio 30 d. ir nuo 2003 m. liepos 1 d. iki liepos 31 d. kaip sutartininkė pagalbinėms užduotims, priskiriant prie pareigų grupės, numatytos iki 2004 m. gegužės 1 d. galiojusios redakcijos Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygose (toliau – KTĮS). Ieškovė buvo įdarbinta Informacijos ir viešųjų ryšių generalinio direktorato (GD) (dabar – Komunikacijos GD) Žiniasklaidos direktorato Garso ir vaizdo padalinyje (dabar – skyrius) (toliau – Garso ir vaizdo skyrius). Šiame skyriuje ji ėjo B kategorijos V grupės 3 klasės asistento pareigas.
- 2 Paskui nuo 2003 m. rugpjūčio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d. ieškovė buvo įdarbinta Prancūzijoje įsteigtos bendrovės, kuri teikė paslaugas Parlamentui, produkcijos administratore dėl padidėjusios veiklos, susijusios su Garso ir vaizdo skyriaus produkcija.
- 3 Ieškovę vėl įdarbino STSĮT, šikart sutartininke Garso ir vaizdo skyriuje nuo 2005 m. balandžio 1 d. iki 2006 m. sausio 31 d., paskui – laikinąja tarnautoja tame pačiame skyriuje nuo 2006 m. vasario 1 d. iki 2012 m. sausio 31 d.
- 4 Nuo 2012 m. vasario 1 d. iki 2015 m. gegužės 31 d. ieškovė toliau dirbo sutartininke pagalbinėms užduotims Garso ir vaizdo skyriuje pagal paėliui sudarytas terminuotas sutartis.
- 5 Nuo 2014 m. rugsėjo 26 d. ieškovė buvo laikinojo nedarbingumo atostogose, po jų nebegrįžo dirbti į Parlamentą.
- 6 2014 m. gruodžio 11 d. laišku, skirtu Parlamento Generaliniam sekretoriui (toliau – Generalinis sekretorius), kurio kopijos buvo išsiųstos Patariamąo komiteto dėl priekabiavimo ir jo prevencijos darbo vietoje (toliau – patariamasis komitetas) pirmininkui, Parlamento pirmininkui ir Parlamento Generalinio sekretoriato Personalo GD generaliniam direktoriui (toliau – Personalo GD generalinis direktorius), ieškovė pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 90 straipsnio 1 dalį pateikė pagalbos prašymą, kaip jis suprantamas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį (toliau – pagalbos prašymas), nes šie straipsniai pagal analogiją taikomi sutartininkams, kaip numatyta atitinkamai Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 92 ir 117 straipsniuose.
- 7 Grįsdama pagalbos prašymą ieškovė tvirtino, kad buvo Garso ir vaizdo skyriaus vadovo psichologinio priekabiavimo auka; šį priekabiavimą sudarė jo elgesys, šnekamoji ir rašytinė kalba, be kita ko, per skyriaus susirinkimus. Ji prašė imtis skubių priemonių, kad būtų nedelsiant apsaugota nuo tariamo priekabiavimo ir kad STSĮT pradėtų administracinį tyrimą faktų tikrumui nustatyti.
- 8 2015 m. sausio 13 d. raštu Personalo GD Išteklų direktorato Žmogiškųjų išteklių skyriaus (toliau – Žmogiškųjų išteklių skyrius) vadovas, kuris buvo ir patariamąo komiteto pirmininkas, R. N. patvirtino, kad gavo ieškovės pagalbos prašymą ir pranešė jai, jog šis prašymas perduotas Personalo GD generaliniam direktoriui, kuris kaip STSĮT priims sprendimą per keturis mėnesius; jiems praėjus, jei nebus gautas atsakymas, galės būti laikoma, jog priimtas implicitinis sprendimas atmesti šį prašymą ir dėl jo bus galima pateikti skundą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį.
- 9 2015 m. sausio 23 d. laišku ieškovės atstovas informavo Personalo GD generalinį direktorių apie tai, kad Garso ir vaizdo skyriaus vadovui buvo pranešta apie pateiktą pagalbos prašymą ir STSĮT pradėta administracinį tyrimą. Ši informacija buvo perkelta į Garso ir vaizdo skyriaus susirinkimo protokolą, o

juo tam tikra konfidenciali informacija išplatinta ne tik ieškovės kolegoms, bet ir tam tikriems institucijoje nedirbantiems asmenims. Per šį susirinkimą skyriaus vadovas taip pat pranešė, kad ieškovė negrįš į Garso ir vaizdo skyrių, todėl reikia numatyti poskyrio „Newsdesk Hotline“ (toliau – *Newsdesk Hotline*), kurį ji koordinavo, restruktūrizaciją.

- 10 2015 m. sausio 26 d. raštu Personalo GD Žmogiškųjų išteklių plėtros direktorato Sutartininkų ir akredituotų Parlamento narių padėjėjų įdarbinimo skyriaus tarnautojas perdavė ieškovei „rašą, patvirtinantį jos darbo vietos pasikeitimą nuo 2015 m. [sausio] 21 d.“. Šiame rašte, priimtame taip pat 2015 m. sausio 26 d., buvo nurodyta, kad ieškovė atgaline data nuo 2015 m. sausio 21 d. paskirta dirbti Komunikacijos GD Ryšių su piliečiais direktorato Europos Sąjungos lankytojų programos skyriuje (toliau – Lankytojų programos skyrius) ir kad, išskyrus šį pasikeitimą, jos tarnybos sutartyje daugiau pakeitimų nepadaryta.
- 11 2015 m. vasario 4 d. raštu (toliau – 2015 m. vasario 4 d. sprendimas) Personalo GD generalinis direktorius atsakė į 2015 m. sausio 23 d. ieškovės atstovo laišką, jame nurodė, kad buvo priimta ieškovės atitolinimo nuo Garso ir vaizdo skyriaus vadovo priemonė ir ji perkelta į Lankytojų programos skyrių. Dėl informacijos, kurią Garso ir vaizdo skyriaus vadovas atskleidė per šio skyriaus susirinkimą, ieškovei buvo nurodyta, kad ši informacija „turi būti suprantama atsižvelgiant į [jos] atitolinimo priemonės priėmimo aplinkybes, o ne kaip kitų jos skyriaus narių bauginimas [ir] ne kaip dar vienas priekabiavimo prie [jos] ženklas“. Be to, Personalo GD generalinis direktorius informavo ieškovę apie tai, kad, išsamiai išnagrinėjęs jos bylą ir atsakydamas į jos prašymą pradėti administracinį tyrimą, nusprendė perduoti šią bylą patariamajam komitetui, kurio pirmininkas ją informuos apie tolesnę eigą. Tai darydamas Personalo GD generalinis direktorius manė, kad atsakė į pagalbos prašymą ir kad pagal jo kompetencijos sritį tai reiškia ieškovės „bylos užbaigimą“.
- 12 2015 m. vasario 12 d. laišku ieškovės atstovas, pirma, paprašė Personalo GD generalinio direktoriaus paaiškinti 2015 m. vasario 4 d. sprendime paskelbtos priemonės turinį ir visų pirma nurodyti, ar ieškovės atitolinimo priemonė buvo priimta laikinai. Antra, jis priminė generaliniam direktoriui, kad pagal vidaus taisykles, reglamentuojančias patariamojo komiteto dėl priekabiavimo ir jo prevencijos darbo vietoje veiklą (toliau – Vidaus taisyklės priekabiavimo srityje), pirmiausia pagal jų 14 ir 15 straipsnius, patariamasis komitetas neturi priimti sprendimo dėl pagalbos prašymo. Iš tiesų jis tik turi perduoti konfidencialią ataskaitą Generaliniam sekretoriui, kuris bet kuriuo atveju pagal šių vidaus taisyklių 16 straipsnį turi imtis priemonių. Taigi, ieškovė manė, kad Personalo GD generalinis direktorius kaip STSIT, o ne patariamasis komitetas turėjo įgaliojimus priimti sprendimą dėl pagalbos prašymo.
- 13 2015 m. kovo 4 d. raštu Personalo GD generalinis direktorius pakartojo savo poziciją, kad sprendimu perduoti pagalbos prašymą patariamajam komitetui jis „užbaigė bylą, kiek tai susiję su jo kompetencijos sritimi“, ir, nors Parlamento biuras jam suteikė STSIT įgaliojimus priimti sprendimą dėl pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį pateiktą pagalbos prašymą, jis negali ignoruoti Vidaus taisyklių dėl priekabiavimo, pagal kurias tik Generalinis sekretorius turi imtis veiksmų, jeigu priekabiavimas tęsiasi. Be to, jis nurodė, kad ieškovės perkėlimo iš Garso ir vaizdo skyriaus į Lankytojų programos skyrių priemonė buvo įgyvendinta suinteresuotosios prašymu, suformuluotu pagalbos prašyme, „dėl tarnybos interesų, siekiant patenkinti didėjančius [Lankytojų programos skyriaus] poreikius“, ir šis perkėlimas taikytinas iki jos sutarties galiojimo pabaigos.
- 14 2015 m. kovo 17 d. elektroniniu laišku patariamasis komitetas pakvietė ieškovę į pokalbį, kuris turėjo įvykti tų pačių metų kovo 25 d.
- 15 2015 m. balandžio 24 d. laišku ieškovė pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą dėl, pirma, sprendimo perkelti, nes šiuo STSIT sprendimu ji į Lankytojų programų skyrių buvo perkelta visam laikui, o ne laikinai, antra, dėl 2015 m. vasario 4 d. sprendimo, kuriuo Personalo

GD generalinis direktorius priėmė sprendimą dėl pagalbos prašymo, laikydamas, kad užbaigė bylą „savo kompetencijos srityje“, ir, trečia, dėl sprendimo, kuris priimtas 2015 d. balandžio 11 d., kuriuo STSĮT implicitiškai atmetė pagalbos prašymą.

- 16 2015 m. gegužės 28 d. sprendimu, kuriuo buvo atsakyta į 2015 m. gegužės 22 d. ieškovės pateiktą prašymą pratęsti jos sutartį, STSĮT nusprendė nepratęsti minėtos sutarties, nes Lankytojų programos skyriuje, į kurį ji buvo perkelta, papildomų darbuotojų poreikio nebuvo (toliau – sprendimas nepratęsti sutarties).
- 17 2015 m. rugpjūčio 20 d. Generalinis sekretorius kaip STSĮT nusprendė iš dalies patenkinti ieškovės balandžio 24 d. skundą (toliau – 2015 m. rugpjūčio 20 d. sprendimas). Dėl ieškovės perkėlimo į Lankytojų programos skyrių Generalinis sekretorius priminė, kad šis perkėlimas tikrai buvo laikinas ir turėjo trukti, kol vyks administracinis tyrimas (jis dar tęsėsi), ir iš esmės atmetė ieškovės pateiktus argumentus dėl atitolinimo priemonės pagrįstumo arba taikymo tvarkos.
- 18 Tačiau šiuo 2015 m. rugpjūčio 20 d. sprendimu Generalinis sekretorius nusprendė pakeisti 2015 m. vasario 4 d. sprendimą, kiek juo Personalo GD generalinis direktorius neteisingai manė, kad STSĮT užbaigė su pagalbos prašymu susijusią bylą. Šiuo klausimu jis nurodė, kad dėl pagalbos prašymo vėliau bus priimtas galutinis Personalo GD generalinio direktoriaus sprendimas ir kad, priešingai, nei teigė ieškovė, nebuvo priimtas implicitinis sprendimas atmesti pagalbos prašymą, todėl šiuo klausimu jos skundas yra nepriimtinas.
- 19 2015 m. lapkričio 17 d. Tarnautojų teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį (iš pradžių jis užregistruotas numeriu F-142/15), pateiktą pagal SESV 270 straipsnį, kuriuo, be kita ko, siekiama, kad būtų panaikintas 2015 m. balandžio 11 d. sprendimas, kuris, jos nuomone, buvo priimtas implicitiškai ir kuriuo STSĮT atmetė jos pagalbos prašymą, ir kad būtų panaikintas 2015 m. rugpjūčio 20 d. sprendimas atmesti 2015 m. balandžio 24 d. skundą.
- 20 2015 m. gruodžio 8 d. raštu Personalo GD generalinis direktorius, patariamajam komitetui išklašius Garso ir vaizdo skyriaus vadovą ir kitus keturiolika šio skyriaus pareigūnų ir tarnautojų, pranešė ieškovei apie savo ketinimą laikyti jos pagalbos prašymą nepagrįstu. Vadovaudamasis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktu, jis pasiūlė ieškovei pateikti pastabas dėl jo ketinimo pagalbos prašymą pripažinti nepagrįstu ir tai padaryti jai pasiūlė per pokalbį arba raštu. Terminas, kuris baigėsi 2015 m. gruodžio 20 d., ieškovei buvo nustatytas siekiant, kad Personalo GD generalinio direktorius žinotų jos ketinimus šiuo klausimu.
- 21 2015 m. gruodžio 17 d. laišku ieškovės atstovas pranešė Personalo GD generaliniam direktoriui, kad ji pateiks pastabas raštu. Tačiau, remdamasis 2015 m. rugsėjo 23 d. Sprendimu *Cerafogli / ECB* (T-114/13 P, EU:T:2015:678), jis paprašė šiuo klausimu pateikti, kaip jis nurodė, patariamąjį komitetą „tyrimo“ ataskaitą ir šį prašymą pakartojo 2016 m. vasario 5 d. laiške.
- 22 2016 m. vasario 9 d. rašte Personalo GD generalinis direktorius nustatė ieškovei terminą iki 2016 m. balandžio 1 d. pastaboms dėl jo ketinimo atmesti jos pagalbos prašymą pateikti. Be to, jis nurodė, kad patariamasis komitetas jam pateikė tik nuomonę, kurioje padaryta išvada, jog ieškovės atveju psichologinio priekabiavimo nebuvo. Jam atrodė įprasta, kad patariamasis komitetas nepateikė Vidaus taisyklių priekabiavimo srityje 14 straipsnyje nurodytos ataskaitos, nes ji rengiama tik tuomet, kai komitetas konstatuoja psichologinį priekabiavimą.
- 23 2016 m. kovo 14 d. Tarnautojų teismo kanceliarija gavo ieškovės ieškinį (iš pradžių jis užregistruotas numeriu F-14/16), kuriuo, be kita ko, prašoma panaikinti sprendimą nepratęsti sutarties.
- 24 2016 m. balandžio 1 d. ieškovė pateikė rašytines pastabas dėl 2015 m. gruodžio 8 d. ir 2016 m. vasario 9 d. Personalo GD generalinio direktoriaus raštų. Jose ji pakartojo, kad Garso ir vaizdo skyriaus vadovo elgesys buvo psichologinis priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų

12a straipsnį, ir, be kita ko, ginčijo Personalo GD generalinio direktoriaus teiginį, kad patariamasis komitetas neparengė ataskaitos, kaip tai suprantama pagal Vidaus taisyklių priekabiavimo srityje 14 straipsnį, o tik pateikė nuomonę. Šiuo klausimu ji teigia, kad Personalo GD generalinio direktoriaus atsisakymas jai pateikti visas patariamąjo komiteto išvadas pažeidė jos teisę į gynybą ir jos pateiktas pastabas padarė visiškai neveiksmingas.

- 25 2016 m. birželio 3 d. sprendimu Personalo GD Generalinis sekretorius, veikdamas kaip STSIT, atmetė pagalbos prašymą (toliau – skundžiamas sprendimas). Šiame sprendime, be kita ko, jis nurodė, kad ieškovei išsamiai ir detalai buvo pranešta apie motyvus, dėl kurių jis 2015 m. gruodžio 8 d. ketino atmesti pagalbos prašymą. Tačiau jis priminė, kad pagalbos prašymo nagrinėjimas priskiriamas tik jo kompetencijai ir kad patariamasis komitetas neturi jokios teisės priimti sprendimą šiuo klausimu. Taigi, jo nuomone, ieškovė neturi subjektinės teisės gauti patariamąjo komiteto parengtą tyrimo ataskaitą, nuomonę ar patariamąjo komiteto vykdytos liudytojų apklausos protokolus.
- 26 Dėl ieškovės nurodytų procedūrinių pažeidimų Personalo GD generalinis direktorius, be kita ko, manė, kad, pateikdama pagalbos prašymo kopiją patariamajam komitetui, ji formaliai nepateikė šiam komitetui skundo, kaip jis suprantamas pagal Vidaus taisykles priekabiavimo srityje.
- 27 Dėl esmės Personalo GD generalinis direktorius vėl pateikė 2015 m. gruodžio 8 d. rašte išdėstytą analizę, todėl nusprendė nepripažinti, kad ieškovės aprašyta situacija pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį priskirtina psichologinio priekabiavimo sąvokai.
- 28 Remiantis 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2016/1192 dėl jurisdikcijos perdavimo Bendrajam Teismui kaip pirmajai instancijai spręsti Europos Sąjungos ir jos tarnautojų ginčus (OL L 200, 2016, p. 137) 3 straipsniu, bylos F-142/15 ir F-14/16 buvo perduotos Bendrajam Teismui tokios stadijos, kokios jos buvo 2016 m. rugpjūčio 31 d. Jos buvo užregistruotos atitinkamai numeriais T-570/16 ir T-584/16 ir paskirtos Bendrojo Teismo pirmajai kolegijai.
- 29 2016 m. rugsėjo 6 d. ieškovė pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą dėl skundžiamo sprendimo. Grįsdama šį skundą ji nurodė, kad buvo pažeista teisė į gynybą, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis, teisė būti išklausytai ir rungimosi principas, taip pat padaryti patariamajame komitete vykusios procedūros pažeidimai, akivaizdžios vertinimo klaidos, pažeisti Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsniai, pareiga suteikti pagalbą ir rūpestingumo pareiga.
- 30 2017 m. sausio 4 d. sprendimu generalinis direktorius, kaip STSIT, atmetė minėtą skundą (toliau – sprendimas atmesti skundą).
- 31 Dėl ieškovės kaltinimo, susijusio su tuo, kad STSIT nepateikė patariamąjo komiteto parengtos ataskaitos ir liudytojų apklausos protokolų, Generalinis sekretorius, be kita ko, laikėsi nuomonės, kad, atsižvelgiant į 2013 m. liepos 11 d. Sprendimu *Tzirani / Komisija* (F-46/11, EU:F:2013:115) ir 2015 m. rugsėjo 23 d. Sprendimu *Cerafogli / ECB* (T-114/13 P, EU:T:2015:678) suformuotą jurisprudenciją, STSIT nebuvo nustatyta pareiga pateikti šiuos dokumentus ieškovei, be kita ko, dėl to, kad Parlamente patariamasis komitetas turi dirbti laikydamasis aukščiausio lygmens konfidencialumo ir jo darbai yra slapti. Siekiant užtikrinti žodžio laisvę visoms šalims, taip pat ir liudytojams, STSIT negalėjo pateikti šių dokumentų ieškovei.
- 32 Be to, Generalinis sekretorius pažymėjo, kad patariamąjo komiteto nariai jame nevykdė savo funkcijų kaip Parlamento administracijos atstovai ir kad tarp šių narių ir patariamąjo komiteto apklaustų liudytojų nebuvo jokio pavaldumo ryšio. Generalinis sekretorius nurodė, kad du liudytojai, kurie, kaip norėjo ieškovė, turėjo būti apklausti, atsisakė duoti parodymus. Kiek tai susiję su ieškovės prašymu apklausti du gydytojus, jis pažymėjo, kad jie niekada nematė to, kas įvyko tarp ieškovės ir tariamo priekabiautojo, todėl jų parodymai nebuvo reikšmingi.

- 33 Galiausiai, kiek tai susiję su psichologiniu priekabiavimu, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį, nagrinėjamu atveju Generalinis sekretorius sutiko, kad ieškovės nurodytos aplinkybės galėtų būti tyčiniai ir pasikartojantys veiksmai, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Vis dėlto jis laikėsi tokios pozicijos:

„[N]ereikia pamiršti, kad tariamas priekabiautojas [yra] [ieškovės] vadovas. Skyriaus vadovo funkcijų pobūdis yra toks, kad jis savo kolegoms primena, kad jie privalo paklusti jo nurodymams, prisidėti prie gero kolegų tarpusavio bendradarbiavimo, tinkamai dalintis darbui naudinga informacija arba pateikti paaiškinimus, kai jie nedalyvauja susirinkimuose. Taigi [ieškovės] nurodytos aplinkybės apskritai neatrodo kaip skyriaus vadovo piktnaudžiavimas pavaldinio atžvilgiu. Šios aplinkybės veikiau verčia manyti, kad šis skyriaus vadovas galvojo, kad keliamas klausimas dėl jo vadovavimo, o tai sukėlė įtampą, nes reikėjo imtis priemonių, kad būtų pagerintas tarnybos darbas. [Ieškovė] tariamai buvo peikiama jos kolegų akivaizdoje be galimybės apsiginti, būtent per susirinkimus, kurių tikslas – aptarti tarnybos veikimo trūkumus. Todėl tariamo priekabiautojo žodžiai, dėl kurių tikrai tenka apgailestauti, turi būti vertinami šiame įtampos ir tarnybos veikimo trūkumų kontekste <...>“

Procesas ir šalių reikalavimai

- 34 2017 m. balandžio 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 35 2017 m. balandžio 24 d. sprendimais *HF / Parlamentas* (T-584/16, EU:T:2017:282) ir *HF / Parlamentas* (T-570/16, EU:T:2017:283) Bendrasis Teismas atmetė ankstesnius ieškovės ieškinius.
- 36 2017 m. rugsėjo 1 d. kanceliarijos raštu Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę, paprašė Parlamento jam pateikti ataskaitą arba, esant reikalui, išvadas, kurias patariamasis komitetas pateikė STSIT, nepažeidžiant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalies ir 103 straipsnio nuostatų.
- 37 2017 m. rugsėjo 12 d. raštu Parlamentas paaiškino, kad patariamąjo komiteto pasitarimai yra slapti ir kad šio komiteto apklaustų liudytojų vardai ir pavardės turi išlikti konfidencialūs. Šiomis aplinkybėmis jis paprašė, kad patariamąjo komiteto nuomonė būtų laikoma konfidencialia informacija, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 103 straipsnį.
- 38 2017 m. rugsėjo 21 d. nutartimi Bendrasis Teismas, vadovaudamasis Procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalimi, nurodė Parlamentui pateikti ataskaitą arba nuomonę, kurią patariamasis komitetas nagrinėjamu atveju pateikė STSIT ir kurią Parlamentas atsisakė pateikti vykdydamas Bendrojo Teismo taikytą proceso organizavimo priemonę, kartu pažymėdamas, kad šiame proceso etape šis dokumentas nebus pateiktas ieškovei.
- 39 2017 m. rugsėjo 22 d. kanceliarijos raštu Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę, taip pat paprašė Parlamento informuoti jį, ar patariamasis komitetas, ar kitas Parlamento organas nagrinėjamu atveju buvo parengęs liudytojų apklausos protokolus. Jeigu taip, nepažeidžiant Procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalies ir 103 straipsnio, Parlamento paprašyta pateikti juos Bendrajam Teismui.
- 40 2017 m. rugsėjo 25 d. Parlamentas pateikė 2015 m. spalio 12 d. patariamąjo komiteto išvadas kaip nuomonę (toliau – patariamąjo komiteto nuomonė). Tos pačios dienos raštu jis dėl tų pačių priežasčių kaip ir šios nuomonės atveju paprašė, kad patariamąjo komiteto liudytojų apklausos protokolai būtų laikomi konfidencialia informacija, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 103 straipsnį.

- 41 2017 m. spalio 2 d. nutartimi Bendrasis Teismas, vadovaudamasis Procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalimi, nurodė Parlamentui pateikti patariamojo komiteto liudytojų apklausos protokolus, kuriuos Parlamentas atsisakė pateikti vykdydamas Bendrojo Teismo taikytą proceso organizavimo priemonę, kartu pažymėdamas, kad šiame proceso etape šis dokumentas nebus pateiktas ieškovei.
- 42 Du kartus pasikeitus pareiškimais 2017 m. spalio 10 d. buvo užbaigta rašytinė proceso dalis.
- 43 2017 m. spalio 12 d. Parlamentas pateikė patariamojo komiteto liudytojų apklausos protokolus, kurie, jo manymu, turėjo likti konfidencialūs ir neturėjo būti atskleisti ieškovei.
- 44 2017 m. lapkričio 30 d. nutartimi Bendrasis Teismas nurodė Parlamentui pateikti nekonfidencialią patariamojo komiteto nuomonės versiją, nenurodant keturiolikos apklaustų liudytojų vardų ir pavardžių, ir nekonfidencialią šio komiteto liudytojų apklausos protokolų versiją, nenurodant tik tos informacijos, kuri leistų be pagrįstų abejonių nustatyti įvairių liudytojų tapatybę. Tą pačią dieną Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę, taip pat pateikė klausimus, į kuriuos šalys turėjo atsakyti raštu, ir šis prašymas buvo įvykdytas per nustatytus terminus.
- 45 2018 m. gruodžio 12 ir 15 d. atitinkamai ieškovė ir Parlamentas atsakė į šiuos Bendrojo Teismo, taikiusio proceso organizavimo priemonę, pateiktus klausimus.
- 46 Parlamentui pateikus nekonfidencialią patariamojo komiteto nuomonės ir keturiolikos liudytojų, tarp jų Garso ir vaizdo skyriaus vadovo ir ieškovės, apklausos protokolus, šie dokumentai buvo pateikti ieškovei; 2018 m. sausio 15 d. ji pateikė pastabas dėl jų ir dėl raštu pateiktų Parlamento atsakymų į Bendrojo Teismo klausimus.
- 47 Šalys buvo išklaustytos per 2018 m. vasario 23 d. teismo posėdį. Kadangi Parlamentas nebuvo aiškiai ir nedviprasmiškai atsakęs į vieną iš Bendrojo Teismo klausimų, Bendrasis Teismas suteikė galimybę Parlamentui pateikti atsakymą raštu. 2018 m. kovo 7 d. Parlamentui pateikus atsakymą ir 2018 m. kovo 26 d. ieškovei pateikus pastabas dėl šio atsakymo, Bendrasis Teismas užbaigė žodinę proceso dalį.
- 48 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą ir prireikus sprendimą atmesti skundą,
 - priteisti iš Parlamento *ex aequo et bono* nustatytą 90 000 EUR sumą atlyginant neturtinę žalą, kurią ieškovė mano patyrusi dėl STSIT padarytų pažeidimų nagrinėjant pagalbos prašymą,
 - priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.
- 49 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl ieškinio dalyko

- 50 Pagal suformuotą jurisprudenciją reikalavimas panaikinti, oficialiai pateiktas dėl sprendimo atmesti skundą, reiškia, kad į Bendrąjį Teismą kreiptasi dėl akto, dėl kurio buvo pateiktas skundas, jei šio reikalavimo turinys nėra savarankiškas (šiuo klausimu žr. 1989 m. sausio 17 d. Sprendimo *Vainker / Parlamentas*, 293/87, EU:C:1989:8, 8 punktą ir 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Camós Grau / Komisija*, T-309/03, EU:T:2006:110, 43 punktą).
- 51 Šiuo atveju, atsižvelgiant į tai, kad sprendimu atmesti skundą tik patvirtintas skundžiamas sprendimas, darytina išvada, kad reikalavimo panaikinti sprendimą atmesti skundą turinys nėra savarankiškas, vadinasi, nereikia dėl jo priimti atskiro sprendimo, nors nagrinėjant skundžiamo sprendimo teisėtumo klausimą reikės atsižvelgti, pirma, į sprendime atmesti skundą nurodytus motyvus, nes šie motyvai laikomi sutampančiais su skundžiamo sprendimo motyvais (šiuo klausimu žr. 2009 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Komisija / Birkhoff*, T-377/08 P, EU:T:2009:485, 58 ir 59 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją), ir, antra, į motyvus, esančius 2015 m. gruodžio 8 d. rašte, priimtame prieš tai STSĮT išklausus ieškovę, nes skundžiamame sprendime nurodyta, kad jis papildomas šiame rašte nurodytais motyvais, kuriais remdamasi STSĮT nemano, kad prie ieškovės buvo psichologiškai priekabauta.

Dėl reikalavimo panaikinti

- 52 Grįsdama reikalavimą panaikinti ieškovė oficialiai nurodo tris pagrindus, grindžiamus atitinkamai:
- pirma, teisės į gynybą, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio, teisės būti išklausytai ir rungimosi principo pažeidimu,
 - antra, procedūrinėmis klaidomis, nes patariamą komiteto vykdyta procedūra buvo neteisėta ir šališka,
 - trečia, akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, pareigos suteikti pagalbą, rūpestingumo pareigos ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnių pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio, teisės būti išklausytai ir rungimosi principo pažeidimu

- 53 Grįsdama pirmąjį pagrindą ieškovė primena, kad pagal Vidaus taisyklių priekabiavimo srityje 15 straipsnį, kai už tyrimo atlikimą yra atsakingas patariamasis komitetas, kaip ir buvo nagrinėjamu atveju, jis turi pateikti savo išvadą STSĮT.
- 54 Ieškovė pažymi, kad 2016 m. vasario 9 d. sprendimu Personalo GD generalinis direktorius atsisakymą pateikti jos paprašytą patariamą komiteto ataskaitą grindė tuo, kad nagrinėjamu atveju jokia ataskaita nebuvo parengta, ir kad minėtas komitetas jam pateikė tik paprastą nuomonę. Kol vykstant teismo procesui ieškovė negavo patariamą komiteto nuomonės, ji ginčijo faktą, kad nagrinėjamu atveju patariamasis komitetas neparengė ataskaitos arba kad jis nesuformulavo esminių išvadų pagal Vidaus taisykles priekabiavimo srityje. Išties būtų buvę mažai tikėtina, kad 2015 m. gruodžio 8 d. rašte, kuris išdėstytas tik dviejuose puslapiuose, būtų išsamiai pateiktas patariamą komiteto išvadų turinys, nors išvados turėjo būti parengtos po penkiolika mėnesių trukusio tyrimo ir Garso ir vaizdo skyriaus vadovo ir trylikos kitų asmenų, kaip liudytojų, apklausos. Be to, šio laiško turinio nebūtų pakakę nei tam, kad būtų galima suprasti visus motyvus, į kuriuos priimdama skundžiamą sprendimą atsižvelgė STSĮT, nei tam, kad būtų galima užginčyti teiginius, kuriuos tam tikri liudytojai galėjo pateikti, ar įrodyti, kad STSĮT juos iškraipė.

- 55 Bet kuriuo atveju ieškovė ginčija Generalinio sekretoriaus poziciją, pateiktą sprendime atmesti skundą, kad ji, kaip skundą pateikęs asmuo, turi apribotą teisę į gynybą. Šiuo klausimu ji mano, jog bet kuriuo atveju pagal rungimosi principą ir teisės į gynybą principą STSIT turėjo jai pateikti ne tik patariamojo komiteto išvadas, bet ir liudytojų apklausos protokolus, t. y. dokumentus, kuriuos ji galiausiai gavo vykstant teismo procesui, be kita ko, todėl, kad nei skundžiamame sprendime, nei sprendime atmesti skundą STSIT negrindė atsisakymo pateikti šiuos dokumentus būtinybe užtikrinti apkaltintų asmenų ir parodymus pateikusių asmenų tapatybių konfidencialumą, kaip tai suprantama pagal 2013 m. liepos 11 d. Sprendimą *Tzirani / Komisija* (F-46/11, EU:F:2013:115).
- 56 Ieškovė mano, kad patariamojo komiteto darbų slaptumu ir konfidencialumu, kaip tai numatyta Vidaus taisyklėse priekabiavimo srityje, remiamasi nepagrįstai. Be to, STSIT galėjo parengti nekonfidencialią patariamojo komiteto ataskaitos arba išvadų ir apklausų protokolų versiją, tai, beje, Parlamentas galiausiai ir padarė, vykdydamas Bendrojo Teismo tyrimo priemonę.
- 57 Kadangi ieškovė neturėjo tokių dokumentų, reikalingų savo 2016 m. balandžio 1 d. pastaboms parengti, ji mano, kad ji nežinojo motyvų ir visų argumentų, į kuriuos STSIT atsižvelgė, priimdama skundžiamą sprendimą. Todėl nagrinėjamu atveju STSIT taip pat pažeidė jos teisę būti išklausyta, numatytą Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje.
- 58 Be to, ieškovė pažymi, kad tam, kad pateisintų atsisakymą pateikti patariamojo komiteto išvadas ir liudytojų apklausos protokolus, ikiteisminėje stadijoje STSIT nesirėmė Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta liudytojų konfidencialumo apsauga. Todėl, kaip numatyta 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendime *Simpson / Taryba* (F-142/11, EU:F:2013:201, 28 punktas), vykstant teismo procesui Parlamentas negalėtų remtis šiuo aspektu, kad pateisintų STSIT sprendimo neleisti susipažinti su šiais dokumentais pagrįstumą, nes tokie argumentai pavėluoti, taigi nepriimtini.
- 59 Parlamentas prašo atmesti pirmąją pagrindą kaip nepagrįstą, tvirtindamas, kad bet kuriuo atveju jurisprudencijoje, kuria remiasi ieškovė, tikrai nėra nustatyta pareiga STSIT leisti susipažinti su patariamojo komiteto dokumentais. Be to, jis pažymi, kad šiuo atveju STSIT nusprendė užtikrinti parodymų konfidencialumą ne tik tariamo priekabiavimo, bet ir skundo pateikusio asmens atžvilgiu, siekdama liudytojams užtikrinti žodžio laisvę. Šiuo klausimu jis remiasi 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Tzirani / Komisija* (F-46/11, ES:F:2013:115) 41 punktu, kuriame Tarnautojų teismas nusprendė, kad „nagrinėjant skundą dėl psichologinio priekabiavimo, išskyrus ypatingas aplinkybes, reik[ėjo] užtikrinti surinktų parodymų, įskaitant duotus vykstant teismo procesui, konfidencialumą, nes galimas šio konfidencialumo panaikinimas bylinėjimosi etape gal[ėjo] trukdyti atlikti nešališką ir objektyvų tyrimą atvirai bendradarbiaujant darbuotojams, kurie iškviesti į apklausą kaip liudytojai“.

– *Pirminės pastabos dėl Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatyto pagalbos prašymo nagrinėjimo*

- 60 Pirmiausia reikia priminti, kad kai STSIT arba, nelygu atvejis, paskyrimų tarnybai pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį pateikiamas šių nuostatų 24 straipsnyje numatytas pagalbos prašymas, ši tarnyba, remdamasi pareiga suteikti pagalbą susiklosčius situacijai, kuri nedera su tarnybos drausme ir įprastine tvarka, turi aktyviai įsikišti ir veikti skubiai ir rūpestingai, kaip to atitinkamu atveju reikalauja situacija, kad išsiaiškintų aplinkybes, o jas išsiaiškinusi imtis tinkamų priemonių. Tam pakanka, kad institucijos apsaugos prašantis pareigūnas ar tarnautojas pateiktų išpuolių, kuriuos teigia patyręs, pradinių įrodymų. Gavusi tokią informaciją atitinkama institucija turi imtis tinkamų priemonių, pavyzdžiui, pradėti administracinį tyrimą, kad nustatytų aplinkybes, dėl kurių pateiktas pagalbos prašymas, bendradarbiaudama su prašymą pateikusiu asmeniu (1989 m. sausio 26 d. Sprendimo *Koutchoumoff / Komisija*, 224/87, EU:C:1989:38, 15 ir 16 punktai; 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija / Q*, T-80/09 P, EU:T:2011:347, 84 punktas ir 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 46 punktas).

- 61 Jei pateikiami kaltinimai dėl priekabiavimo, pareiga suteikti pagalbą pirmiausia reiškia administracijos pareigą rimtai, greitai ir visiškai konfidencialiai išnagrinėti pagalbos prašymą, kuriame nurodomas priekabiavimas, ir informuoti prašymą pateikusį asmenį apie veiksmus, kurių ketinama imtis dėl šio prašymo (2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 47 punktas; 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Klug / EMEA*, F-35/07, EU:F:2008:150, 74 punktas ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, F-132/14, EU:F:2015:115, 88 punktas).
- 62 Dėl priemonių, kurių reikia imtis esant situacijai, kuri, kaip šiuo atveju, patenka į Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnio taikymo sritį, administracija, prižiūrima Europos Sąjungos teismo, turi plačią diskreciją pasirinkti Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnio taikymo priemones ir būdus (1998 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Haas ir kt. / Komisija*, T-3/96, EU:T:1998:202, 54 punktas; 2007 m. spalio 25 d. Sprendimo *Lo Giudice / Komisija*, T-154/05, EU:T:2007:322, 137 punktas ir 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 48 punktas).
- 63 Kai gavusi tokį pagalbos prašymą, kaip nagrinėjamas šiuo atveju, administracija nusprendžia atlikti administracinį tyrimą ir, esant reikalui, kaip ir nagrinėjamu atveju, jį perduoda atlikti patariamajam komitetui (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, F-132/14, EU:F:2015:115, 99 punktą), pats administracinio tyrimo tikslas yra patvirtinti arba paneigti psichologinio priekabiavimo, kaip jis suprantamas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, buvimą, todėl STSIT negali turėti išankstinio nusistatymo dėl tyrimo baigties ir neturi spręsti, net implicitiškai, dėl tvirtinamo priekabiavimo tikrumo, kol neturės administracinio tyrimo rezultatų. Kitaip tariant, pradėdama administracinį tyrimą, kad administracija negali turėti išankstinės pozicijos, iš esmės remdamasi pagalbos prašyme vienašališkai aprašytomis aplinkybėmis, atvirkščiai, ji turi priimti sprendimą tik pasibaigus minėtam tyrimui, kuris turi būti atliekamas sugretinant pagalbos prašymą pateikusių pareigūno ar tarnautojo teiginius su tariamo priekabiautojo pateikta faktinių aplinkybių versija ir su tokių aplinkybių versija, pateikta asmenų, kurie galėjo būti aplinkybių, kurios, teigiama, tariamai rodo, kad tariamas priekabiautojas pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, liudytojai (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 64 Šiuo klausimu reikia nurodyti, jog, viena vertus, administracijos pripažintas psichologinis priekabiavimas pasibaigus administraciniam tyrimui, kuris galėjo būti atliktas pasitelkus nuo STSIT nepriklausomą tarnybą, kaip antai patariamąjį komitetą, savaime gali turėti teigiamos įtakos pareigūno arba tarnautojo, prie kurio priekabauta, psichologinės reabilitacijos procesui, ir, be to, šis pripažinimas gali ne tik pagrįsti drausminės procedūros prieš priekabiautoją pradėjimą, juo taip pat gali remtis nukentėjusysis, jei nuspręstų nacionaliniame teisme pareikšti ieškinį, kurį nagrinėjant STSIT pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį ir toliau tektų pareiga suteikti pagalbą, net pasibaigus susijusio tarnautojo sutarties galiojimui. Kita vertus, užbaigus administracinį tyrimą, atvirkščiai, gali būti paneigti tariamo nukentėjusiojo pateikti kaltinimai, taigi ir ištaisyta žala, kuri dėl tokių kaltinimų, jei paaiškėja, kad jie nepagrįsti, galėjo būti padaryta priekabiavimu įtariamam asmeniui atliekant tyrimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 65 Šiuo aspektu pirmiausia reikia pažymėti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatuose nenustatyta konkreti procedūra, kurios administracija turėtų laikytis nagrinėdama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį pateiktą pagalbos prašymą, kaip tai suprantama pagal minėtų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, kuriame pareigūnas arba tarnautojas nurodo, kad kitas pareigūnas ar tarnautojas su juo elgėsi pažeisdamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį.
- 66 Taip pat reikia priminti, kad administracinis tyrimas, atliktas pareigūnui arba tarnautojui pateikus pagalbos prašymą, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, dėl trečiosios šalies, pareigūno arba tarnautojo veiksmų, kurie tariamai yra psichologinis priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, yra akivaizdžiai pradėtas jo prašymu, tačiau negali būti laikomas prieš šį pareigūną ar tarnautoją pradėtu tyrimu (šiuo klausimu žr. 2012 m.

gegužės 16 d. Sprendimo *Skareby / Komisija*, F-42/10, EU:F:2012:64, 46 punktą). Išties pagal suformuotą jurisprudenciją pagalbos prašymą, kuriame nurodomi priekabiavimo veiksmai, pateikusiam asmeniui iš esmės reikia bendradarbiauti tinkamai atliekant administracinį tyrimą, kad būtų nustatytos aplinkybės (1989 m. sausio 26 d. Sprendimo *Koutchoumoff / Komisija*, 224/87, EU:C:1989:38, 15 ir 16 punktai; 2007 m. spalio 25 d. Sprendimo *Lo Giudice / Komisija*, T-154/05, EU:T:2007:322, 136 punktas ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, F-132/14, EU:F:2015:115, 87 punktas).

- 67 Pagal teisės į gynybą paisymo principą, numatytą Pagrindinių teisių chartijos 48 straipsnyje „Nekaltumo prezumpcija ir teisė į gynybą“, aišku, reikalaujama, kad asmenims, kuriems skirti sprendimai, galintys turėti didelį poveikį jų interesams, būtų suteikta galimybė veiksmingai pateikti savo nuomonę dėl šiuos sprendimus pagrindžiančių jų „nenaudai“ surinktų įrodymų (2016 m. birželio 14 d. Sprendimo *Marchiani / Parlamentas*, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 51 punktas) ir jis apima rungimosi principo, kuris yra platesnis nei teisė būti išklausytam, beje, taip pat užtikrinama kaip minėtos chartijos 41 straipsnio „Teisė į gerą administravimą“ sudėtinė dalis, paisymą. Vis dėlto galima reikalauti, kad šios teisės į gynybą, kaip ji suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 48 punktą, būtų paisoma tik vykstant procedūrai, pradėtai „prieš“ asmenį ir galinčiai baigtis akto jo nenaudai, kuriame administracija nurodo šio asmens kaltę patvirtinančius įrodymus, priėmimu (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Skareby / Komisija*, F-42/10, EU:F:2012:64, 46 punktą).
- 68 Darytina išvada, kad vykstant paskyrimų tarnybos arba STSIT vykdomai procedūrai, siekiant priimti sprendimą dėl pagalbos prašymo, grindžiamo Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio pažeidimu, ši prašymą pateikęs asmuo negali reikalauti paisyti Pagrindinių teisių chartijos 48 straipsnyje numatytos teisės į gynybą nei atskirai, nei teigdamas, kad buvo pažeistas rungimosi principas.
- 69 Tas pats, beje, taikoma ir dėl tariamo priekabiautojo. Išties, aišku, jis pats asmeniškai gali būti apkaltintas pagalbos prašyme, dėl kurio pradėtas administracinis tyrimas, ir jau šiame etape jam gali tekti gintis nuo jam pateiktų kaltinimų, todėl, vykdant tyrimą, jis gali būti išklausytas, gal net kelis kartus (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 147 punktą). Vis dėlto teisė į gynybą, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 48 straipsnį, ir, be kita ko, rungimosi principas jam būtų taikomi tik vėlesniame procedūros etape, jeigu prieš jį būtų pradėta drausminė procedūra, kreipiantis į drausmės komisiją, kadangi reikia pažymėti, jog Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatyta tik teisė būti išklausytam, kai pradėta drausminė procedūra, o rungimosi principas procedūroje taikomas tik po kreipimosi į drausmės komisiją (šiuo klausimu žr. 1998 m. kovo 19 d. Sprendimo *Tzoanos / Komisija*, T-74/96, EU:T:1998:58, 340 punktą).
- 70 Vis dėlto pagalbos prašymą pateikusiam asmeniui, kaip tariamai aukai, turi būti suteiktos kitos procedūrinės teisės, nei teisė į gynybą, numatyta Pagrindinių teisių chartijos 48 straipsnyje, kurių apimtis nėra tokia plati kaip šios teisės (2012 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Skareby / Komisija*, F-42/10, EU:F:2012:64, 48 punktas ir 2015 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *De Loecker / EIVT*, F-34/15, ES:F:2015:153, 43 punktas) ir kurias, galiausiai, apima teisė į gerą administravimą, numatyta Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje.
- 71 Išties reikia priminti, kad pagal pagalbos prašymą, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, administracijos pradėtu administraciniu tyrimu siekiama išsiaiškinti ginčijamas aplinkybes ir pateikti išvadas, kad administracija galėtų priimti galutinę poziciją šiuo klausimu, leidžiančią jai netenkinti pagalbos prašymo arba, jeigu nurodyti veiksmai būtų pripažinti atitinkančiais tikrovę ir patenkančiais į Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio taikymo sritį, galimai inicijuoti drausminę procedūrą, kad prireikus tariamam priekabiautojui būtų skirtos drausminės nuobaudos (žr. 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 72 Taigi, viena vertus, jeigu priemonė, kurią administracija nusprendžia taikyti išnagrinėjusi pagalbos prašymą, yra Pareigūnų tarnybos nuostatų 86 straipsnyje nustatyta drausminė procedūra, grindžiama tuo, kad šiame prašyme kaltinamas asmuo nepaisė Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnyje nustatyto draudimo, ši procedūra vykdoma dėl šio pareigūno arba tarnautojo, tariamo priekabiuotojo, todėl pastarajam taikomos visos procedūrinės garantijos, kuriomis įgyvendinama teisė į gynybą, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 48 straipsnį, ir, be kita ko, rungimosi principas. Šios garantijos yra numatytos Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede.
- 73 Kita vertus, kai išnagrinėjusi pagalbos prašymą administracija nusprendžia, kad pagalbos prašymui pagrįsti pateikti įrodymai nėra pagrįsti ir kad dėl to nurodyti veiksmai nėra psichologinis priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, toks sprendimas priimamas pagalbos prašymą pateikusio asmens nenaudai (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Combescot / Komisija*, T-249/04, EU:T:2007:261, 32 punktą ir 2010 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Nanopoulos / Komisija*, F-30/08, EU:F:2010:43, 93 punktą) ir yra jam nepalankus, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą.
- 74 Taigi, siekiant paisyti teisės į gerą administravimą, pagalbos prašymą pateikęs asmuo, vadovaujantis Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktu, turi būtinai būti tinkamai išklaudytas prieš paskyrimų tarnybai arba STSIT priimant sprendimą atmesti pagalbos prašymą. Tai reiškia, kad suinteresuotasis asmuo turi būti prieš tai išklaudytas dėl motyvų, kuriais paskyrimų tarnyba arba STSIT ketina remtis šio prašymo atmetimui pagrįsti.
- 75 Šiuo atveju neginčijama, kad STSIT išklause ieškovę; 2015 m. gruodžio 8 d. rašte Personalo GD generalinis direktorius aiškiai išdėstė priežastis, dėl kurių jis, kaip STSIT, neketino pripažinti, kad ieškovės nurodytos aplinkybės yra psichologinis priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį. Vis dėlto ieškovė mano, kad pateikdama rašytines pastabas 2016 m. balandžio 1 d. ji nebuvo tinkamai išklaudyta, nes neturėjo nei patariamojo komiteto nuomonės, nei liudytojų apklausos protokolų.
- 76 Taigi reikia nustatyti, ar nagrinėjamu atveju pagal ieškovės teisę būti išklaudytai buvo reikalaujama, kad ji taip pat turėtų patariamojo komiteto nuomonę ir šio komiteto vykdytų apklausų protokolus, tam, kad pateiktų pastabas dėl motyvų, kuriais STSIT rėmėsi savo 2015 m. gruodžio 8 d. rašte, siekdama atmesti pagalbos prašymą.
- *Dėl STSIT pareigos ieškovei pateikti patariamojo komiteto nuomonę prieš priimant skundžiamą sprendimą*
- 77 Byloje, kurioje buvo nagrinėjami Europos centrinio banko (ECB) veiklą reglamentuojantys aktai, o ne Pareigūnų tarnybos nuostatai, Bendrasis Teismas konstatavo, kad, kai administracija nusprendžia pradėti administracinį tyrimą ir jį atlikus parengiama ataskaita, šios institucijos tarnautojui, pateikusiam „skundą“, kaip tai suprantama pagal šios institucijos veiklą reglamentuojančius aktus, siekiant atskleisti aplinkybes, kurios tariamai patenka į psichologinio priekabiavimo sąvoką, kaip ji buvo apibrėžta ECB personalui taikomose taisyklėse, kaip ir kaltinamajam asmeniui, turi būti suteikta galimybė pateikti pastabas dėl minėtose taisyklėse numatyto tyrimo ataskaitos projekto prieš ECB administracijai priimant sprendimą dėl skundo arba bent jau dėl įrodymų, į kuriuos ši administracija atsižvelgė priimdama sprendimą (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Cerafogli / ECB*, T-114/13 P, EU:T:2015:678, 41 punktą).
- 78 Taikydama Pareigūnų tarnybos nuostatus paskyrimų tarnyba arba, priklausomai nuo atvejo, STSIT nagrinėja ne skundą, bet pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį ir 90 straipsnio 1 dalį pateiktą pagalbos prašymą. Šiuo klausimu, priešingai nei tuo atveju, kai taikomi ECB veiklą reglamentuojantys aktai, Pareigūnų tarnybos nuostatuose nenustatyta nei konkreti procedūra, kaip paskyrimų tarnyba ar STSIT turėtų nagrinėti pagalbos prašymą, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų

24 straipsnį, kuriuo pateikiami kaltinimai dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio pažeidimo, nei nuostata, kuria nustatomas reikalavimas pateikti pagalbos prašymą pateikusiam asmeniui arba šiuo prašymu apkaltinam asmeniui, tariamam priekabiautojui, patariamojo komiteto nuomonę arba liudytojų, kuriuos šis komitetas iš klausė, apklausos protokolus.

- 79 Vis dėlto buvo nuspręsta, kad jokia Pareigūnų tarnybos nuostatų norma nebuvo draudžiama perduoti galutinės tyrimo ataskaitos trečiajam asmeniui, teisėtai suinteresuotam su ja susipažinti, kaip yra asmens, pateikusio pagalbos prašymą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, kuriame nurodyta, kad pažeistas Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnis, atveju, su sąlyga, kad apsaugomi asmenų, dėl kurių vyksta tyrimas, ir asmenų, kurie liudijo atliekant tyrimą, interesai. Šiomis aplinkybėmis buvo pažymėta, kad, naudodamasi autonomija šių Pareigūnų tarnybos nuostatų normų įgyvendinimo srityje, kai kurios institucijos kartais nusprendžia perduoti pagalbos prašymą pateikusiam asmeniui galutinę tyrimo ataskaitą prieš pareiškiant ieškinį, pridėdamos ją prie galutinio sprendimo dėl pagalbos prašymo arba vykdydamos vieną iš pirmoje instancijoje sprendimą priimančio Sąjungos teismo taikytų proceso organizavimo priemonių (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Tzirani / Komisija*, F-46/11, EU:F:2013:115, 133 punktą).
- 80 Vis dėlto Bendrasis Teismas mano, kad jeigu STSIT nusprendžia, kaip nagrinėjamu atveju, pasitelkti patariamojo komiteto, kuriam ji paveda atlikti administracinį tyrimą, nuomonę ir sprendime dėl pagalbos prašymo į ją atsižvelgia, minėta nuomonė, kuri yra patariamojo pobūdžio ir gali būti parengta užtikrinant konfidencialumą (liudytojų anonimiškumą), paisant pagalbos prašymą pateikusio asmens teisės būti išklaustam, iš principo turi būti pateikta jam susipažinti, nepaisant to, kad to nebuvo numatyta Vidaus taisyklėse priekabiavimo srityje.
- 81 Taigi 2016 m. vasario 9 d. sprendimu, skundžiamu sprendimu ir sprendimu atmesti skundą STSIT, atsisakydama ieškovei pateikti patariamojo komiteto nuomonę, pažeidė jos teisę būti išklaustai, įtvirtintą Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, ir ją iš klausė tik remdamasi 2015 m. gruodžio 8 d. raštu, kuriame nurodyti Personalo GD generalinis direktoriaus ketinimo atmesti pagalbos prašymą motyvai.

– *Dėl STSIT pareigos pateikti ieškovei liudytojų apklausos protokolus prieš priimant skundžiamą sprendimą*

- 82 STSIT atsisakė pateikti ieškovei patariamojo komiteto liudytojų apklausos protokolus, siekdama užtikrinti šio komiteto darbų konfidencialumą, kuris būtinas, siekiant užtikrinti liudytojų žodžio laisvę, apie kurią jiems buvo priminta prieš kiekvieną jų pokalbį su patariamuoju komitetu. Priešingai, nei tvirtina ieškovė, šis motyvas, susijęs su liudytojų konfidencialumo apsauga, buvo nurodytas sprendime atmesti skundą, taigi, atsižvelgiant į išteisininės stadijos kintamą pobūdį, Parlamentas gali jį pakartoti ir patikslinti vykstant teisminiam bylos nagrinėjimui.
- 83 Šiuo aspektu Bendrasis Teismas mano, kad iš principo, siekiant užtikrinti, kad bet kokios formos psichologinio ar seksualinio priekabiavimo darbo vietoje draudimas būtų veiksmingas, administracijai gali būti leidžiama liudytojams, sutinkantiems duoti parodymus dėl ginčijamų tariamo priekabiavimo aplinkybių, užtikrinti, kad bent jau vykdamas pagalbos prašymą, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, nagrinėjimo procedūrą jų parodymai nebus atskleisti nei tariamam priekabiautojui, nei tariamai aukai.
- 84 Iš tikrųjų, viena vertus, atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjant pagalbos prašymą vienas iš administracijai keliamų tikslų yra atkurti tarnyboje ramią atmosferą, parodymų turinio atskleidimas tiek tariamam priekabiautojui, tiek tariamai aukai galėtų neleisti įgyvendinti šio tikslo, nes tai gali supriešinti asmenis tarnyboje ir ateityje atgrasyti nuo reikšmingų parodymų davimo.

- 85 Kita vertus, kai institucija gauna savanoriškai pateiktą informaciją, tačiau kartu prašoma užtikrinti konfidencialumą, kad būtų apsaugotas informaciją pateikusio asmens anonimiškumas, institucija, kuri sutinka gauti šią informaciją, turi laikytis tokios sąlygos (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1985 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Adams / Komisija*, 145/83, EU:C:1985:448, 34 punktą). Taip gali būti, kai pareigūnai arba tarnautojai sutinka duoti parodymus, kad leistų administracijai išsiaiškinti pagalbos prašyme nurodytas aplinkybes, tačiau už tai reikalauja, kad jų anonimiškumas būtų užtikrintas tariamo priekabautojo ir (arba) tariamos aukos atžvilgiu; reikia pažymėti, jog, nors jų pagalba yra pageidaujama, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus jie tikrai nėra įpareigoti bendradarbiauti ir atliekant tyrimą duoti parodymus.
- 86 Vis dėlto, kai administracija nusprendžia pradėti drausminę procedūrą dėl tariamo priekabautojo, jo teisė į gynybą yra aiškiai reglamentuota Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede ir paskyrimų tarnyba ar STSIT privalo suinteresuotajam asmeniui pateikti visus dokumentus, kuriuos ji ketina pateikti drausmės komisijai, kuri, esant reikalui, turi dar kartą išklausti liudytojus dėl kaltinimų.
- 87 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad STSIT, atsisakydama ieškovei ikiteisminėje stadijoje pateikti liudytojų apklausos protokolus, nepažeidė jos teisės būti išklaustyta, numatytos Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje.

– *Dėl teisės būti išklaustyta pažeidimo, grindžiamo patariamojo komiteto nuomonės nepateikimu ikiteisminėje stadijoje, pasekmių*

- 88 Kalbant apie patariamojo komiteto nuomonės nepateikimo ieškovei ikiteisminėje stadijoje pasekmes, reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją net jei pažeista teisė būti išklaustyta, tam, kad pagrindą būtų galima pripažinti priimtiniu, dar reikia, kad, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas būtų galėjęs būti kitoks (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 14 d. Nutarties *Dalli / Komisija*, C-394/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:262, 41 punktą; 2007 m. vasario 6 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, T-246/04 ir T-71/05, EU:T:2007:34, 149 punktą ir 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-584/16, EU:T:2017:282, 157 punktą).
- 89 Nagrinėjamu atveju 2018 m. sausio 15 d. pastabose ieškovė teigia, kad patariamojo komiteto nuomonė buvo trumpa ir kad, jeigu joje turėtų faktiškai atsispindėti komiteto darbo rezultatas, reikėtų pripažinti, kad jos pateiktas skundas nebuvo pakankamai išsamiai išnagrinėtas. Vis dėlto, atsižvelgdamas į plačią patariamojo komiteto diskreciją savo darbo organizavimo srityje, Bendrasis Teismas nemano, kad komiteto nuomonės lakoniškumas galėtų sutrukdyti jam įvykdyti patariamąją funkciją. Be to, kad galėtų priimti sprendimą dėl pagalbos prašymo, kuriame išsamiai išdėstomi veiksmai, dėl kurių pateikti kaltinimai, STSIT gavo ne tik šią patariamąją, nors ir trumpą, nuomonę, bet ir liudytojų apklausos protokolus, kurie jai suteikė bendrą ir išsamų vaizdą dėl šių veiksmų tikrumo ir dėl to, kaip juos suvokia įvairūs konkretaus skyriaus darbuotojai.
- 90 Per teismo posėdį dar kartą pateikus klausimą dėl šio aspekto, ieškovė negalėjo paaiškinti, kokius kitus konkrečius argumentus, išskyrus tuos, kuriuos ji buvo pateikusi ikiteisminėje stadijoje, ji būtų galėjusi pateikti, jeigu ji būtų turėjusi patariamojo komiteto nuomonę, kurie būtų galėję turėti poveikį skundžiamam sprendimui, kurio motyvai jai buvo aiškiai išdėstyti 2015 m. gruodžio 8 d. rašte. Iš tikrųjų jos pateiktais argumentais, įskaitant per teismo posėdį pateiktus argumentus, siekiama atskleisti Garso ir vaizdo skyriaus struktūrą, kurią ji vadina klanine, ir parodyti, kad skyriaus vadovo kritika dėl jos darbo kokybės, taip pat tariamas nesidalijimas informacija ir komandinės dvasios trūkumas yra nepagrįsta. Taigi šie argumentai susiję su liudytojų apklausos protokoluose nurodytų parodymų turiniu, o ne patariamojo komiteto nuomone, su kuria ji vis dėlto susipažino teisminio bylos nagrinėjimo stadijoje. Tai vienintelis paskutinis dokumentas, kurį STSIT būtų turėjusi pateikti ieškovei, kad ją tinkamai išklaustų prieš atmesdama jos pagalbos prašymą.
- 91 Šiomis aplinkybėmis pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo procedūrinėmis klaidomis, nes patariamąjį komitetą vykdyta procedūra buvo neteisėta ir šališka

- 92 Grįsdama antrąjį pagrindą ieškovė iš esmės teigia, kad atsižvelgiant į tai, kad trylika iš keturiolikos patariamąjį komitetą apklaustų liudytojų buvo pareigūnai arba tarnautojai, pavaldūs tariamam priekabiautojui, jie negalėjo pateikti objektyvių parodymų. Padėtį pablogino tai, kad patariamąjį komitetą pirmininkas buvo būtent Žmogiškųjų išteklių skyriaus vadovas, todėl jo buvimas patariamajame komitete neleido apklaustiems liudytojams būti tikriems, kad jų parodymai neturės poveikio karjerai.
- 93 Ieškovė STSIT taip pat kaltina tuo, kad, nors ji reikalavo apklausti vieną iš institucijos medicinos tarnybos gydytojų ir Parlamento psichologą, patariamasis komitetas jų neapklausė. Ji tvirtina, kad šie asmenys galėjo pateikti „neutralesnius parodymus“, kadangi tarp jų ir tariamo priekabiautojo nebuvo pavaldumo ryšio. Visų pirma jie galėjo patvirtinti, kad ieškovė skundėsi patirianti psichologinį priekabiavimą institucijoje dar prieš apsilankant pas savo asmeninį gydytoją ir kad jai pasireiškė simptomai, kurie būdingi patiriant psichologinį priekabiavimą. Remdamasi šiomis aplinkybėmis, ji padarė išvadą, kad patariamasis komitetas šiuo atveju tyrimą atliko šališkai.
- 94 Galiausiai, ieškovė mano, kad STSIT nepateikė įrodymų, kad tikrai susisiekė su dviem jos nurodytais liudytojais, kurie, kaip tvirtina STSIT, atsisakė duoti parodymus šiame komitete. Bet kokiu atveju ji ginčija vienai iš dviejų liudytojų, liudytojai Z, priskirtus žodžius, kad ji ne kasdien bendravo su ieškove. Iš tikrųjų Z dirbo kabinete, kuris buvo greta jos kabineto ir, kaip matyti iš elektroninio susirašinėjimo, kurį ieškovė pridėjo prie dubliko, su ja daug kartų bendravo.
- 95 Parlamentas prašo atmesti antrąjį pagrindą kaip nepagrįstą.
- 96 Šiuo klausimu jis pažymi, kad patariamąjį komitetą nariai jame dirba ne kaip Parlamento pareigūnai ar tarnautojai, o kaip fiziniai asmenys. Be to, priešingai, nei tvirtina ieškovė, patariamąjį komitetą pirmininkas tikrai nėra atsakingas už visus darbuotojus ir tarp jo ir šiuo atveju parodymus pateikusių asmenų nėra pavaldumo ryšio. Parlamentas taip pat ginčija ieškovės teiginį, kad dėl to, jog trylika iš keturiolikos liudytojų buvo tiesiogiai pavaldūs tariamam priekabiautojui, jie negalėjo liudyti laisvai. Parlamentas teigia, kad, pirma, šie asmenys galėjo geriausiai pateikti naudingus parodymus dėl ginčijamų aplinkybių. Antra, būtent siekdamas užtikrinti žodžio laisvę liudytojams jis nusprendė, kad prieigos prie jų parodymų negaus nei tariamas priekabiautojas, nei tariama auka. Galiausiai, kiek tai susiję su dviem ieškovės nurodytais liudytojais, Parlamentas pateikia elektroninį laišką, vieno iš jo pareigūnų, kuris yra patariamąjį komitetą sekretoriato narys, 2015 m. rugsėjo 4 d. siųstą patariamąjį komitetą pirmininkui, kuriame šis pareigūnas pateikia informaciją apie jo užmegztą kontaktą su dviem ieškovės nurodytais liudytojais ir šių dviejų asmenų pateiktas atsisakymo būti apklausiamais priežastis.
- 97 Dėl aplinkybės, kad patariamasis komitetas neišklausė visų asmenų, kurių parodymų ieškovė pageidavo, Bendrasis Teismas primena, kad atlikti administracinį tyrimą įgaliotas subjektas, kuris privalo nagrinėti jam pateiktas bylas taikydamas proporcingumo principą, turi didelę diskreciją vykdyti tyrimą ir, be kita ko, įvertinti liudytojų bendradarbiavimo kokybę ir naudą (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Tzirani / Komisija*, F-46/11, EU:F:2013:115, 124 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 98 Šiuo atveju, viena vertus, priešingai, nei teigia ieškovė, iš Parlamento pateikto elektroninio laiško matyti, kad vienas iš patariamąjį komitetą sekretoriato narių susisiekė su abiem asmenimis, kuriuos išklausti minėtame komitete ji pageidavo, tačiau abu šie asmenys dėl skirtingų priežasčių atsisakė duoti parodymus.
- 99 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, nors vykdamas administracinį tyrimą jų pagalba yra pageidautina, institucijos pareigūnai ir tarnautojai, nepriklausomai nuo to, ar dirba, ar yra pensijoje, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus neprivalo duoti parodymų tokiam subjektui kaip patariamasis komitetas.

- 100 Todėl atsižvelgiant į tai, kad asmenys, kurių buvo prašoma duoti parodymus, įskaitant Z, galėjo atsisakyti duoti parodymus nenurodę pagrįstos priežasties, ieškovė nesėkmingai bando užginčyti vieno iš dviejų patariamąjį komiteto sekretoriato narių žodžius, jog šiuo metu pensijoje esanti Z nurodė, kad ji tiesiogiai nebuvo susijusi su tiriamomis aplinkybėmis, kad su ieškove ji bendravo tik labai nedaug, kad ji nedalyvavo šiuo atveju aptariamuose Garso ir vaizdo skyriaus susirinkimuose, ir kad apie ieškovės ir Garso ir vaizdo skyriaus vadovo konfliktą sužinojo tik iš vieno savo kolegų.
- 101 Kita vertus, bet kuriuo atveju patariamasis komitetas, atlikdamas tyrimą, tikrai neprivalėjo pakviesti visų ieškovės pasiūlytų liudytojų (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Donati / ECB*, F-63/09, EU:F:2012:193, 187 punktą).
- 102 Kalbant apie tariamą patariamąjį komiteto šališkumą, reikia pažymėti, kad pagal 2014 m. vasario 4 d. Generalinio sekretoriaus sprendimą D(2014) 3983 patariamajam komitetui pirmininkauja R. N. ir kad jį sudaro du nariai iš administracijos ir vienas pakaitinis narys, du nariai iš Parlamento Personalo komiteto ir vienas pakaitinis narys, taip pat institucijos medicinos tarnybos gydytojas ir pakaitinis medicinos tarnybos gydytojas.
- 103 Nors administracijos paskirtų narių ir Personalo komiteto paskirtų narių lygus atstovavimas nėra visiškai užtikrintas, nes R. N., be to, yra Personalo GD Žmogiškųjų išteklių skyriaus vadovas, t. y. administracijos narys, Bendrasis Teismas mano, kad, pirma, institucijos medicinos tarnybos gydytojo buvimas patariamajame komitete, antra, tai, kad Vidaus taisyklių priekabiavimo srityje 7 straipsnyje yra numatyta, kad patariamasis komitetas „dirba autonomiškai, nepriklausomai ir laikydamasis konfidencialumo principų“, ir, trečia, kolegialus svarstymų pobūdis yra pakankamos patariamąjį komiteto nuomonės, kurią jis parengia ir pateikia STSIT, nešališkumo ir objektyvumo garantijos (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2002 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Onidi / Komisija*, T-197/00, EU:T:2002:135, 132 punktą ir 2015 m. kovo 17 d. Sprendimo *AX / ECB*, F-73/13, EU:F:2015:9, 150 punktą).
- 104 Šiuo klausimu tai, kad patariamąjį komiteto pirmininkas, be kita ko, yra Personalo GD Žmogiškųjų išteklių skyriaus vadovas, nereiškia, kad, priešingai, nei spėliodama teigia ieškovė, jis daro ar gali daryti įtaką personalo nariams, taigi ir patariamąjį komiteto sprendimams (šiuo klausimu žr. 2015 m. kovo 17 d. Sprendimo *AX / ECB*, F-73/13, ES:F:2015:9, 151 punktą), kaip ir įtaką trylikos iš keturiolikos liudytojų pateiktiems parodymams. Bet kuriuo atveju tikrai neįrodyta, kad patariamąjį komiteto pirmininkas, nors ir yra Personalo GD Žmogiškųjų išteklių skyriaus vadovas, būtinai veikė ieškovės nenaudai (žr. pagal analogiją 2015 m. kovo 17 d. Sprendimo *AX / ECB*, F-73/13, EU:F:2015:9, 152 punktą). Be to, reikia pridurti, kad, priešingai, nei veikiausiai teigia ieškovė, Vidaus taisyklės priekabiavimo srityje nenustato, kad jis turi dalyvauti vykdant visas liudytojų apklausas atitinkamu atveju.
- 105 Be to, kiek tai susiję su ieškovės argumentais, kuriais siekiama užginčyti apklaustų liudytojų pateiktų parodymų patikimumą, motyvuojant tuo, kad jie visi buvo pavaldūs Garso ir vaizdo skyriaus vadovui, pirma, Bendrasis Teismas pažymi, kad ieškovė neįrodė, kad minėti liudytojai galėjo pagrįstai nuogąstauti, kad prieš juos bus imtasi atsakomųjų veiksmų arba jiems bus daromas spaudimas (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Donati / ECB*, F-63/09, EU:F:2012:193, 183 punktą). Antra, jeigu būtų jais vadovautasi, šie argumentai reikštų, kad kaskart pagalbos prašyme pateikus kaltinimus institucijos personalo direktorato pareigūnui administracija negalėtų remtis administracijos padalinio, už kurį atsakingas šis pareigūnas, darbuotojų parodymais. Tai administracijai neleistų nustatyti aplinkybių, kuriomis grindžiamas pagalbos prašymas, nes dažnai būtent šie atitinkamo administracijos padalinio darbuotojai yra tiesioginiai aplinkybių, kurios nurodytos pagalbos prašyme, liudininkai.
- 106 Kalbant apie dviejų medicinos tarnybos gydytojų apklausą, kurią ieškovė prašė atlikti, reikia pažymėti, kad, nors ji pas juos lankėsi per Parlamento medicinos tarnybos budėjimus, reikia priminti, kad medicinos ekspertų nuomonės savaime teisiškai neįrodo priekabiavimo buvimo ar institucijos pareigos

suteikti pagalbą nesilaikymo (žr. 2015 m. vasario 6 d. Sprendimo *BQ / Audito Rūmai*, T-7/14 P, EU:T:2015:79, 49 punktą; 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 127 punktą ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, F-132/14, EU:F:2015:115, 92 punktą). Visų pirma, nors ieškovės pateiktos medicininės pažymos ir galimi dviejų medicinos tarnybos gydytojų parodymai galėjo pagrįsti ieškovės psichinės sveikatos sutrikimus, tačiau jais negalėjo būti įrodyta, kad šių sutrikimų atsirado dėl psichologinio priekabiavimo, nes, kad pripažintų, kad toks priekabiavimas buvo, minėtas pažymas parengę asmenys būtų rėmęsi tik ieškovės pateiktu darbo sąlygų Parlamente apibūdinimu (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *K / Parlamentas*, F-15/07, EU:F:2008:158, 41 punktą ir 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 127 punktą).

- 107 Galiausiai, dėl ieškovės kaltinimo, kad apklausos protokoluose pateikta apklausų santrauka yra trumpa ir bet kuriuo atveju neišsami, Bendrasis Teismas mano, kad savo pačios parodymuose ji nenurodė, kuris arba kurie jos atsakymai į patariamąjį komiteto pateiktus klausimus su ja susijusiame apklausos protokole nebuvo pateikti arba buvo pateikti nepakankamai išsamiai. Tą patį galima pasakyti ir apie kitų liudytojų apklausas, dėl kurių Bendrasis Teismas mano, kad Parlamento pateikti protokolai buvo pakankamai informatyvūs, kad patariamasis komitetas galėtų parengti savo nuomonę.
- 108 Remiantis visais šiais argumentais, darytina išvada, kad antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“, pareigos suteikti pagalbą ir rūpestingumo pareigos bei Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnių pažeidimu

- 109 Grįsdama trečiąjį pagrindą ieškovė tvirtina, kad skundžiamu sprendimu, kuris patvirtintas sprendimu atmesti skundą, STSIT padarė „akivaizdžią vertinimo klaidą“, atsisakiusi pripažinti, kad aplinkybės, kurias ji aprašė pagalbos prašyme, yra psichologinis priekabiavimas. Taip buvo pažeistas Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnis ir pažeidžiant Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, kuriuo STSIT nustatoma pareiga suteikti pagalbą, šis prašymas buvo atmestas. Taip STSIT taip pat pažeidė savo rūpestingumo pareigą.
- 110 Remdamasi veiksmy, kurie gali būti laikomi psichologiniu priekabiavimu, sąrašu, kurį STSIT pateikė 2016 m. gegužės 11 d. vidaus pranešime, ieškovė, priešingai, nei STSIT nurodė skundžiamame sprendime, mano, kad kalbėdamas apie skyriaus organizacinius sunkumus skyriaus vadovas ją nuolat kritikavo, nerodė jai pagarbos, neatsižvelgė į jos išsakytą nuomonę, pernelyg daug stebėjo jos darbą, ją įžeidinėjo arba užgauliojo, ignoravo, buvo nuolat priešiška nusiteikęs ir siekė pažeminti arba išjuokti ją dėl darbo. Šiuo klausimu ji mano, kad, priešingai, nei savo atsiliepime į ieškinį leidžia suprasti Parlamentas, tam, kad veiksmai būtų pripažinti psichologiniu priekabiavimu, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, nereikalaujama, kad jais būtų sąmoningai siekta pabloginti aukos darbo sąlygas.
- 111 Veiksmai, kuriuos ieškovė skundžia, yra nurodyti pagalbos prašyme aprašant aplinkybes. Šiuo klausimu ji mano, kad, priešingai, nei tvirtina STSIT, o dabar ir Parlamentas, agresyvus, ironiškas ir sarkastiškas Garso ir vaizdo skyriaus vadovo elgesys su ja niekaip negalėjo būti pateisintas skyriaus veikimo trūkumais, kuriuos minėto skyriaus vadovas turėjo ištaisyti, ir kad bet kuriuo atveju pastarasis kaip skyriaus vadovas negalėjo pažeisdamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį taip elgtis, siekdamas juos ištaisyti.
- 112 Parlamentas prašo atmesti trečiąjį pagrindą kaip nepagrįstą. Jis tvirtina, kad Garso ir vaizdo skyriaus vadovo ieškovei skirta kritika buvo tiesiogiai susijusi su būtinybe pagerinti skyriaus darbą ir kad pati ieškovė pripažino, kad ši kritika buvo išsakyta per susirinkimus dėl tarnybos veikimo trūkumų padidėjus darbo krūviui ir pertvarkius operatyvines tarnybas. Nors jis pripažino, kad kai kurie skyriaus vadovo žodžiai buvo perdėti arba dėl jų tenka apgailestauti, pavyzdžiui, ieškovės ieškinyje nurodyti

žodžiai, vis dėlto Parlamentas teigia, kad jie nebuvo paremti nepagrįstais kaltinimais ir neturėjo jokio ryšio su ieškovės elgesiu, ir kad juos reikia vertinti atsižvelgiant į tada tvyrojusią įtampą dėl skyriaus veikimo trūkumų ir padidėjusio darbo krūvio.

- 113 Dėl Garso ir vaizdo skyriaus vadovo iškeltos ieškovės sutarties nutraukimo klausimo Parlamentas mano, kad ji nepateikė įrodymų, kad šie galimai išsakyti žodžiai nesusiję su tarnybos interesų vertinimu, atsižvelgiant į tai, kad ieškovės darbo vertinimas yra viena iš jos skyriaus vadovo funkcijų.
- 114 Parlamentas teigia, kad nors tenka apgailestauti, jog Garso ir vaizdo skyriaus vadovas atskleidė, kad ieškovė pateikė pagalbos prašymą, vien tik šis faktas nėra psichologinis priekabiavimas.
- 115 Galiausiai, dėl jo rūpestingumo pareigos Parlamentas tvirtina, kad perkeldamas ją į kitą tarnybą jis atsižvelgė į ieškovės sveikatos būklę.

– *Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatuose įtvirtintos sąvokos „psichologinis priekabiavimas“*

- 116 Pirmiausia reikia priminti, kad prieš įsigaliojant 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, iš dalies keičiančiu Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL L 124, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130), nustatytiems Pareigūnų tarnybos nuostatams Bendrasis Teismas sąvoką „psichologinis priekabiavimas“ apibrėžė kaip aplinkybių, leidžiančių nustatyti, kad su šiuo asmeniu buvo elgiamasi siekiant jį diskredituoti arba sąmoningai pabloginti jo darbo sąlygas, visumą, neatsižvelgiant į tariamos aukos galimą subjektyvų tokio elgesio suvokimą (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 23 d. Sprendimo *De Nicola / BEI*, T-7/98, T-208/98 ir T-109/99, EU:T:2001:69, 286 punktą ir 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Schochaert / Taryba*, T-136/03, EU:T:2004:229, 41 punktą). Taigi, norint įrodyti, jog buvo psichologiškai priekabiuojama, reikia, kad nagrinėjamas elgesys objektyviu požiūriu būtų tyčinis (2005 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Schmit / Komisija*, T-144/03, EU:T:2005:158, 65 punktas ir 2007 m. spalio 25 d. Sprendimo *Lo Giudice / Komisija*, T-154/05, EU:T:2007:322, 83 punktas).
- 117 2004 m. gegužės 1 d. įsigaliojus Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 1 ir 3 dalims, pagal kurias „[p]areigūnai susilaiko nuo bet kokios formos psichologinio ar seksualinio priekabiavimo“, psichologinis priekabiavimas suprantamas kaip „netinkamas elgesys, kuris trunka tam tikrą laikotarpį, kartojasi ar yra sistemingas ir kurį sudaro fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai, kurie yra tyčiniai ir kurie gali pakenkti bet kurio asmens asmenybei, orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai“.
- 118 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalies tekste Sąjungos teisės aktų leidėjas nepakartojo anksčiau jurisprudencijoje suformuoto reikalavimo, kuris primintas šio sprendimo 116 punkte, pagal kurį tam, kad elgesys patektų į psichologinio priekabiavimo sąvokos taikymo sritį, juo turi būti objektyviai siekta „diskredituoti arba sąmoningai pabloginti [asmens, patyrusio šį elgesį,] darbo sąlygas“.
- 119 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad psichologinio priekabiavimo, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį, sąvoka apibrėžiama kaip „netinkamas elgesys“, kuris pasireiškia, pirma, fiziniu elgesiu, šnekamąja arba rašytine kalba, gestais ir kitais veiksmais, kurie trunka „tam tikrą laikotarpį, kartojasi ar yra sistemingi“, vadinasi, psichologinis priekabiavimas turi būti suvokiamas kaip ilgai trunkantis procesas, o tai reiškia, kad veiksmai yra pakartotiniai arba tęstiniai ir „sąmoningi“, o ne „atsitiktiniai“. Antra, tam, kad patektų į šią sąvoką, šis fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai turi pakenkti asmenybei, asmens orumui, fizinei ar psichinei sveikatai (2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *HQ / OCVV*, T-592/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:897, 101 punktas; taip pat žr. 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 120 Taigi nereikalaujama nustatyti, ar nagrinėjamu fiziniu elgesiu, šnekamąja kalba, veiksmais, gestais ar rašytine kalba buvo siekta pakenkti asmenybei, orumui, fizinei ar psichinei sveikatai. Kitaip tariant, jie gali sudaryti psichologinį priekabiavimą neįrodžius, kad priekabiautojas šiais veiksmais siekė diskredituoti auką arba tyčia pabloginti jos darbo sąlygas. Pakanka, kad šie veiksmai objektyviai sukeltų tokių pasekmių, nes jie buvo įvykdyti sąmoningai (žr. 2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Cantisani / Komisija*, F-71/10, EU:F:2012:71, 89 punktą ir 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 121 Galiausiai, kadangi pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį nagrinėjami veiksmai turi būti netinkami, psichologiniu priekabiavimu jie pripažįstami su sąlyga, kad yra pakankamai objektyviai tikri ta prasme, kad įprasto jautrumo nešališkas ir nuovokus stebėtojas tokiomis pačiomis sąlygomis elgesį arba nagrinėjamą veiksmą laikytų peržengiančiu normalaus elgesio ribas ir jį kritikuotų (2012 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Skareby / Komisija*, F-42/10, EU:F:2012:64, 65 punktas ir 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 78 punktas).
- 122 Būtent atsižvelgiant į šias jurisprudencijoje pateiktas išvadas reikia nagrinėti ieškinio trečiąją pagrindą; tam chronologine tvarka reikės išnagrinėti kiekvieną iš ieškovės nurodytų aplinkybių, atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, paskui juos įvertinti bendrai, siekiant nustatyti, ar, kaip teigia ieškovė, STSIT padarė klaidą vertindama faktines aplinkybes ir dėl to pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnius.
- 123 Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnyje pateikta apibrėžtis yra objektyvi sąvoka, kuri, nors ir grindžiama trečiųjų asmenų, šiuo atveju pareigūnų ir tarnautojų, veiksmų ir fizinio elgesio kvalifikavimu, atsižvelgiant į faktines aplinkybes, o tai ne visada paprasta padaryti, vis dėlto nereikia, kad reikia atlikti sudėtingus vertinimus, kurie gali būti paremti ekonominio (dėl komercinės apsaugos priemonių žr. 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Nakajima / Taryba*, C-69/89, EU:C:1991:186, 86 punktą ir 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 40 punktą), mokslinio (dėl Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) sprendimų žr. 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *Rütgers Germany ir kt. / ECHA*, T-94/10, EU:T:2013:107, 98 ir 99 punktus) arba techninio pobūdžio sąvokomis (dėl Bendrijos augalų veislių tarnybos (BAVT) sprendimų žr. 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Schröder / BAVT*, C-38/09 P, EU:C:2010:196, 77 punktą), kurios pagrindžia pakankamai didelės diskrecijos administracijai suteikimą taikant nagrinėjamą sąvoką. Todėl, atsižvelgiant į nurodytą Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio pažeidimą, reikia išsiaiškinti, ar STSIT padarė akivaizdžią aplinkybių vertinimo atsižvelgiant į šioje nuostatoje pateiktą psichologinio priekabiavimo apibrėžtį klaidą, o ne akivaizdžią šių aplinkybių vertinimo klaidą.

– Dėl nurodytų ginčijamų veiksmų

- 124 Ieškovė aiškina, kad atsiliepimai apie jos darbą visada buvo geri, ji buvo palankiai vertinama trijų vienas po kito dirbusių vadovų, kurių paskutinis yra Garso ir vaizdo skyriaus vadovas, tačiau pastarojo elgesys su ja pasikeitė nuo 2011 m. pabaigos, o 2012 m. jis keitėsi dar labiau. Taip buvo elgiama ir toliau – nuo 2012 m. gruodžio mėnesio iki 2014 m. rugsėjo mėnesio. Tiksliau šis skyriaus vadovas elgėsi netinkamai, nuolat ją peikė, kritikavo, daugiausia trečiųjų asmenų akivaizdoje, jai esant arba už akių, kartais taip pat raštu. Jai skirta kritika daugiausia buvo tiesiogiai susijusi su jos asmenybe, be kita ko, tariamais charakterio sunkumais ir arogancija. Skyriaus vadovas jai nuolat primindavo, kad yra jos tiesioginis vadovas ir ji jam turi paklusti, nuolat prašydavo pagrįsti savo veiksmus, tačiau nedarė jokių išvadų, remdamasis jos pateiktais paaiškinimais. Jis jai taip pat darė spaudimą, grasindamas nutraukti darbo sutartį arba bent jau neprašyti, kad jos, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims, sutartis būtų pratęsta. Kreipdamasis į ją, be kita ko, jis vartojo žodžius „Kas jūs galvojate esanti, ponio markize?“ ir ją kaltino dėl jos „sunkaus charakterio“. Ieškovė skyriaus vadovą kaltina nepagrįsta reakcija.

- 125 Pavyzdžiui, ji mano, kad 2011 m. spalio 25 d. elektroniniame laiške ji pagrįstai pasiskundė Garso ir vaizdo skyriaus vadovo netinkamu koordinavimu taikant specialią žiniasklaidos priemonių prašymų nagrinėjimo procedūrą, jie pirmiausia turėjo būti nagrinėjami ieškovės koordinuojamame Garso ir vaizdo skyriaus poskyryje.
- 126 Be to, jos 2011 m. rugsėjo 26 d. elektroniniu laišku pateiktas atsakymas į tos pačios dienos Garso ir vaizdo skyriaus vadovo elektroninį laišką jai, pastarojo kopiją siunčiant dviem kitiems poskyrio *Newsdesk Hotline* tarnautojams, kuriame jis nurodė nesėkmingai daug kartų prašęs, kad šis poskyris padėtų asmeniui iš kito poskyrio dėl Tuniso Respublikos delegacijos vizito, buvo tinkamas ir išsamus ir parodė, kad šis kaltinimas, kuris, galiausiai, buvo skirtas asmeniškai jai, yra nepagrįstas.
- 127 Be to, kiek tai susiję su 2012 m. sausio 19 d. elektroniniu laišku, kuriuo ieškovė Žiniasklaidos direktorato direktoriui pateikė informaciją dėl Prancūzijos televizijos laidos organizavimo tvarkos, ieškovė mano, kad atsakant į šį laišką pateiktame Garso ir vaizdo skyriaus vadovo 2012 m. sausio 19 d. elektroniniame laiške, kuriame jis kaltino ją per anksti Žiniasklaidos direktorato direktoriui išsiuntus informaciją dėl šio įvykio, nes jis pats rengė bendrą atsakymą, kuriame nurodytas visų dalyvaujančių asmenų indėlis, išsakyta kritika yra nepagrįsta, kaip ir kaltinimas elgiantis „savanaudiškai“, kitas tarnybas „užverčiant“ informacija, kurią jis, kaip skyriaus vadovas, turėjo perduoti ir koordinuoti, ir kaltinimas sudarant neprofesionalų išpūdį, kuris tariamai neatspindėjo komandos darbo, gal net pakenkė tarnybos komandinio darbo skatinimui.
- 128 2012 m. vasario 28 d. ieškovei išsiuntus elektorinį laišką kitam skyriaus padaliniui, kuriuo prašoma įspėti apie televizijos kanalu *EuropeBySatellite* (toliau – *EbS*) rodomų temų pakeitimus, papildymus ar panaikinimus, ji skundžiasi dėl tos pačios dienos jos skyriaus vadovo elektroninio laiško, kuriuo buvo pateiktas atsakymas, tono ir turinio, taip pat dėl vėlesnio antro susirašinėjimo, kada jis pateikė pastabą, kad *Newsdesk Hotline* dirba keturi asmenys, todėl vienam šių asmenų tikrai galėjo būti duota užduotis stebėti ir nustatyti *EbS* atliktus pakeitimus, ir nurodė, kad negalima „visada kitiems perkelti atsakomybės / „permesi kamuolio kitiems“ ([„mes nesame informuoti!!!“]), ir paprašė *Newsdesk Hotline* dirbančių keturių asmenų „patiems aktyviai ieškoti informacijos, bendraujant tarpusavyje ir su išorės subjektais“.
- 129 Ieškovė taip pat nurodo 2012 m. kovo 19 d. susirašinėjamą elektroniniais laiškais dėl susirinkimo, susijusio su „Rabat [(Marokas)] – EUROMED“ įvykio nušvietimu, kurį surengė kito padalinio darbuotojas ir kuriame galiausiai dalyvavo tik vienas iš keturių *Newsdesk Hotline* dirbančių asmenų. Šiuo klausimu ji skundžiasi dėl Garso ir vaizdo skyriaus vadovo priekaištų trims nedalyvavusiems asmenims, kurių viena yra ieškovė, išsakytų elektroniniame laiške; šiame laiške jis nurodė, kad beprasmiška rengti koordinavimo susirinkimus, kad juose galiausiai dalyvautų trys asmenys, t. y. jis pats, susirinkimą rengęs asmuo ir vienintelis šiame susirinkime dalyvavęs asmuo iš *Newsdesk Hotline*. Ieškovė teigia, kad buvo įprasta, kad tokio pobūdžio susirinkimuose jos padaliniui atstovauja vienas asmuo, taigi, priešingai, nei savo elektroniniame laiške, kuriuo pateikta kritika, nurodė skyriaus vadovas, trijų asmenų, įskaitant ir ją pačią, dalyvavimas nebuvo būtinas.
- 130 Ieškovė taip pat skundžiasi dėl 2012 m. gegužės 8 d. elektroninio susirašinėjimo tono ir turinio. Pirmame elektroniniame laiške, siųstame Garso ir vaizdo skyriaus vadovui, kopiją siunčiant aštuoniems asmenims ir vienai tarnybai, ieškovė *post scriptum* vienam iš laiško gavėjų pateikė tokį prašymą:

„[X], ar ateityje tu galėtum palaukti, kol mes pabaigsime savo paieškas ir konsultacijas su susijusiomis suinteresuotomis šalimis, ir tik tada persiųsti elektroninį laišką, nurodant trūkstatą ar neišsamią informaciją, susijusią su mano padaliniu.“

- 131 Atsakydamas į šį laišką elektroniniame laiške ieškovei, kurio kopijos buvo išsiųstos asmeniui, į kurį kreipėsi ieškovė, ir dar vienam asmeniui, skyriaus vadovas rašė:

„Reikia nustoti visiems rodyti jų vietą <...> Šiam projektui <...> tinkamai ir profesionaliai vadovavo [X] <...> Neturėjau laiko sureaguoti anksčiau, bet planuoju kuo skubiau surengti su jumis susirinkimą. Man nepatiko dėl šio projekto vykęs susirašinėjimas. Viena yra parengti pastabas ir nustatyti darbo tvarką, <...> [visiškai] kas kita yra nesilaikyti mandagumo taisyklių bendraujant su kolegomis. Bendravimas telefonu taip pat leidžia išvengti daug nesusipratimų. Kadangi manau, kad visos šios priemonės išnaudotos, į šį elgesį, kuris pažeidžia elementarias mūsų bendro darbo taisykles, noriu sureaguoti labai griežtai ir pareikalauti tiesiogiai prisiimti atsakomybę tiems, kurie nesuprato žinučių, kurias jums visiems daug kartų siunčiau. Žinutė aiški. Mes liekame komanda, kuri bet kokia kaina turi dirbti ir kuri dirbs kartu. Neturiu gerbti „padalinio“, kuris nori elgtis savanaudiškai arba tarti paskutinį žodį. Tai yra ir toliau bus mano išimtinė kompetencija.“

- 132 Į pastarąjį elektroninį laišką ieškovė atsakė, kad ji nesutinka su skyriaus vadovo nuomone ir kad, jos nuomone, dar kartą „kaltas“ padalinys *Newsdesk Hotline*, nors kiti padaliniai „nedirb[o] tinkamai, nesidalij[o] informacija arba klaidino“. Šiame elektroniniame laiške ji pažymėjo, kad daugelį kartų *Newsdesk Hotline* darbuotojai buvo kaltinami dėl kitų padalinių veiklos ir kad jie nesiekė tarti paskutinio žodžio. Be to, ji nurodė, kad visa tai ją ir kitus *Newsdesk Hotline* darbuotojus išsekino.

- 133 Ieškovė teigia, kad per 2012 m. gegužės 10 d. surengtą skyriaus susirinkimą, kurio tikslas buvo aptarti esamas skyriaus problemas ir jas išspręsti, Garso ir vaizdo skyriaus vadovas prie jos tiesiogiai priekabiavo, ją ir tik ją atvirai kritikuodamas, kaltindamas tuo, kad ji nesidalijo informacija, ir komandinės dvasios trūkumu, taigi galiausiai laikė atsakinga dėl darbo sunkumų. Jis taip pat asmeniškai ją kritikavo, užduodamas klausimus dėl kitų dalykų, kurie visiškai nesusiję su trijų skyriaus padalinių koordinavimu, ir neleisdamas jai atsakyti. Elektroniniame laiške „Konfidencialu“, siųstame Garso ir vaizdo skyriaus vadovui tų pačių metų gegužės 12 d., Y, be to, nurodė „namo grįžęs jausdamas nerimą ir blogai miegoj[ęs]“. Šis asmuo teigia, kad „šis susirinkimas [buvo] labai sunkus ir jame [buvo] nukrypta nuo temos, kalbėta kitais klausimais“, ir jam kilo klausimas, „kaip [ieškovė] išliko neemocinga ir rami“. Kitą dieną po šio susirinkimo ieškovė buvo laikinojo nedarbingumo atostogose.

- 134 Ieškovė taip pat nurodo 2012 m. lapkričio mėnesį įvykusį incidentą dėl kolegės iš Garso ir vaizdo skyriaus akreditacijų padalinio, kuris vienas turėjo užtikrinti žurnalistų sutikimą Parlamente per šešiolikos valstybių arba vyriausybių vadovų dalyvavimą renginyje „Friends of Cohesion“, pavadavimo per pietų pertrauką. Dieną skyriaus vadovas išpeikė ieškovę dėl to, kad *Newsdesk Hotline* darbuotojai nesuteikė jo prašytos pagalbos, kad jų kolega Z galėtų turėti pietų pertrauką. Šiuo klausimu ieškovė nurodo, kad 2012 m. spalio 4 d. ji susirašinėjo su Z elektroniniu paštu, kad būtų suteikta pagalba, kuri leistų turėti tokią pertrauką.

- 135 Vis dėlto, 2012 m. lapkričio 13 d. skyriaus darbuotojams siųstame elektroniniame laiške skyriaus vadovas nurodė, kad nors Z nesiskundė, jis ir kiti kolegės konstatavo, kad suinteresuotojo asmens pavadavimas rotacijos principu, kurį jis prašė užtikrinti nuo rugsėjo mėnesio, nebuvo užtikrintas, todėl tas asmuo negalėjo turėti pietų pertraukos. Jis toliau dėstė tokiais žodžiais:

„Galiausiai, ką tik kalbėjau su asmeniu, kuris iki šiol yra atsakingas už grupės koordinavimą; jis su manimi bendravo provokuojančiu, labai nemalonių tonu po to, kai jam priminiau, kad šiandien, kai atvyksta didelis skaičius grupių į „[Friends of Cohesion]“ renginį ir reikia pateikti komisarams klausimų, reikėjo solidžios pagalbos [Z]. Atrodo, kad į šią informaciją nebuvo atsižvelgta nustatant dienos „prioritetus“ <...> Kaip vakar aptarėme [per] planavimo susirinkimą, šiandien nematau nieko svarbiau nei šis žurnalistų sutikimas nuo pat [jų] atvykimo, ir, aišku, nuo šiol noriu, kad būtų nustatytas privalomas kiekvienos dienos planas, nurodant vardą ir pavardę, kad būtų užtikrintas mūsų kolegės pavadavimas bent per pietų pertrauką ir bet kuriuo jos pageidaujamo metu, pavyzdžiui, kaip ir

jūs darėte, [tam,] kad pasinaudotų atostogomis. [T]ikiuosi, ši informacija [yra] pakankamai aiški visiems <...> Jūs esate komandos nariai ir jeigu kuris nors iš jūsų nerandate sau vietos mūsų gretose, galite nevaržomai ieškoti kito darbo, kuris geriau atitiks jūsų pageidavimus.“

- 136 Vėliau, per 2012 m. gruodžio 4 d. susirinkimą, dalyvaujant asistentui, Garso ir vaizdo skyriaus vadovas ieškovei pasakė, kad nesvarbu, ar ieškovei tai patinka, ar ne, vadovas yra jis. Šiomis aplinkybėmis, kaip teigia ieškovė, jis grasinamu tonu nurodė:

„Komanda dirba su jumis ar be jūsų, kasdien gaunu šimtus asmenų, kurie gerai išmano jūsų dirbamą darbą, [gyvenimo aprašymų]. Jeigu jūsų elgesys nepasikeis, priimsiu sprendimą.“

- 137 Ieškovė taip pat nurodo, kad, be kita ko, dviejuose susirinkimuose, kuriuose ji nedalyvavo, skyriaus vadovas kritikavo grupės, kurią ji koordinavo, darbą, į tai jo dėmesį ieškovė atkreipė 2013 m. lapkričio 12 d. elektroniniame laiške, kuriame ji išreiškė nusivylimą tokiu skyriaus vadovo elgesiu. Be to, šiuo klausimu ji pateikia, be kita ko, 2014 m. kovo 18 d. Y ir Garso ir vaizdo skyriaus vadovo susirašinėjimą elektroniniu paštu, kuriame Y pastarajam nurodė, kad, jo manymu, „[2014 m. kovo 17 d.] vykusio susirinkimo tikslas buvo linčiuoti ir peikti jame nedalyvaujančius asmenis [ir] tarnybą“. Be to, ji pateikia buvusios Garso ir vaizdo skyriaus sekretorės elektroninį laišką, kuriame ji, kai buvo perkeliama į kitą tarnybą, nurodė:

„Kokia mano patirtis Garso ir vaizdo skyriuje?! Tai – kaip būti priklausomai nuo heroino: leidžiamės narkotikus, galvodami, kad <...> pasieksime rojų, nors krentame vis žemiau į pragarą. Dar niekada taip nesidžiaugiau, kad iš ten ištrūkau.“

- 138 Ieškovė taip pat remiasi Garso ir vaizdo skyriaus vadovo asistentės atsistatydinimu, apie kurį pranešama 2015 m. sausio 27 d. trumpu elektroniniu laišku, kaip krizės, kurią sukėlė minėto skyriaus vadovo elgesys, požymiu.
- 139 2014 m. rugsėjo 25 d. per Garso ir vaizdo skyriaus vadovo surengtą susirinkimą tarp jo ir ieškovės kilo ginčas. Nors šiomis aplinkybėmis ji prašė pasitelkti kompiuterių programinės įrangos istoriją, siekiant nustatyti, kad, priešingai, nei jis teigė, *Newsdesk Hotline* darbuotojai teikė pagalbą, jis šiurkščiai nutraukė jos kalbą ir priminė, kad vadovas yra jis ir kad jis priima sprendimą, ar per tarnybos susirinkimus asmuo atstovauja padaliniui. Jis taip pat priėjo prie išvados, kad *Newsdesk Hotline* niekam tikęs.
- 140 Po šio konflikto ieškovė apsilankė Parlamento medicinos tarnyboje ir nuo 2014 m. rugsėjo 26 d. jai buvo suteiktos laikinojo nedarbingumo atostogos; daugiau ji į darbą nebegrižo. Šiuo klausimu ji mano, kad, nagrinėdama pagalbos prašymą, STSIT pažeidė rūpestingumo pareigą, nes nepakankamai atsižvelgė į medicinines pažymas.

– Dėl atskiros įvairių ginčijamų veiksmų vertinimo

- 141 Pirmiausia Bendrasis Teismas primena, kad negalima paneigti, kad per skyriaus susirinkimus arba diskusijas su ieškove Garso ir vaizdo skyriaus vadovas galėjo kalbėti netinkamu tonu, tačiau atsitiktiniai žodžiai ar gestai, nors ir gali būti netinkami, nepatenka į Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalies taikymo sritį (2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo CQ / *Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 95 punktas).
- 142 Be to, atsižvelgiant į didelę institucijų diskreciją organizuoti savo tarnybų darbą, nei administraciniai sprendimai dėl tarnybų darbo organizavimo klausimų, net jeigu su jais sunku sutikti, nei nesutarimai su administracija dėl tų pačių klausimų savaime negali įrodyti psichologinio priekabiavimo buvimo (2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo CQ / *Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 98 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 143 Nagrinėjamu atveju akivaizdu, kad nurodytos faktinės aplinkybės rodo, kad yra kilęs konfliktas administraciniu požiūriu sudėtingomis aplinkybėmis, tačiau neatskleidžia piktnaudžiavimo ar normalaus elgesio ribas peržengiančių veiksmų, nes dokumentaliai užfiksuoti žodžiai ir veiksmai blogiausiu atveju rodo, kad Garso ir vaizdo skyriaus vadovas sunkiai, gal net netinkamai, valdo konfliktą.
- 144 Iš tikrųjų, nors skyriaus vadovo tonas kai kuriuose iš šių elektroninių laiškų gali pasirodyti kiek familiarus ar neišlavintas kalbos arba stiliaus požiūriu, tačiau juo neperžengiamos normalaus elgesio ribos ir situaciją reikia vertinti atsižvelgiant į tarnybos veikimo trūkumus, iškilusius po jos pertvarkymo.
- 145 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymi, kad elektroniniai laiškai, kuriuos pateikė ieškovė ir kuriuos jai siuntė skyriaus vadovas, iš esmės buvo susiję su šio skyriaus vadovo pastabomis, o tai iš principo patenka į jo, kaip vadovo, kompetencijos sritį.
- 146 Dėl elektroninių laiškų (pavyzdžiui, 2011 m. rugsėjo 26 d. ir 2012 m. sausio 19 d., vasario 28 d. ir kovo 19 d. laiškų), kuriuose jis pateikė ieškovei pastabas dėl elgesio, veiksmų ar neveikimo, kurie, jo nuomone, neatitiko tarnybai keliamų reikalavimų, reikia pažymėti, kad įprasto jautrumo nešališkas ir nuovokus stebėtojas tokiomis pačiomis sąlygomis šio elgesio nelaikytų peržengiančiu normalaus elgesio ribas ir jo nekritikuotų. Todėl šios pastabos, suformuluotos santūriai, galėtų būti objektyviai pagrįstos, atsižvelgiant į elgesį, dėl kurio Garso ir vaizdo skyriaus vadovas jai priekaištavo.
- 147 Reikia priminti, kad vadovo kritika dėl to, kaip pavaldinys atlieka darbą arba užduotį, savaime nėra netinkamas elgesys, nes antraip valdyti tarnybą taptų praktiškai neįmanoma (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Tzirani / Komisija*, F-46/11, EU:F:2013:115, 97 punktas ir 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 87 punktas). Be to, tarnautojui skirtos neigiamos pastabos nebūtinai kenkia jo asmenybei, orumui ir sveikatai, jei šios pastabos suformuluotos santūriai ir neparemtos nepagrįstais ir jokio ryšio su objektyviais faktais neturinčiais kaltinimais (2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 87 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2010 m. vasario 24 d. Sprendimo *Menghi / ENISA*, F-2/09, EU:F:2010:12, 110 punktą).
- 148 Kalbant apie 2011 m. rugsėjo 26 d. elektroninį laišką, reikia nurodyti, kad, nepriklausomai nuo ieškovės vėliau pateiktų paaiškinimų, į kuriuos Garso ir vaizdo skyriaus vadovas neprivalėjo, priešingai, nei teigia ieškovė, nei atsakyti raštu, nei per nustatytą terminą, minėtas vadovas tik pakartojo kolegos iš kitos tarnybos skundus dėl ieškovės ir kitų *Newsdesk Hotline* darbuotojų pagalbos trūkumo. Nešališkas ir nuovokus stebėtojas tokios pastabos, jeigu ji pateikta santūriai, nelaikytų peržengiančia normalaus elgesio ribas ir jos nekritikuotų.
- 149 Kiek tai susiję su 2012 m. sausio 19 d. elektroniniu laišku, galima teigti, kad atsižvelgiant į tai, jog ieškovė savo iniciatyva ir be Garso ir vaizdo skyriaus vadovo žinios pateikė informaciją Žiniasklaidos direktorato direktoriui, Garso ir vaizdo skyriaus vadovo tiesioginiam vadovui, šio skyriaus vadovo ieškovei išsakyta kritika santūriai jai priminti jo reikalavimai, kuriais vadovaujantis skyriaus darbuotojai turi veikti kolektyviai ir jo vadovaujami, nevertintini kaip netinkamas elgesys net jeigu tiesa, kad formaliąja prasme tonas šiame elektroniniame laiške galėjo būti santūresnis. Šiuo klausimu aplinkybė, kad ieškovė anksčiau turėjo galimybę ar buvo įpratusi tiesiogiai bendrauti su direktoriais, yra nereikšminga, kadangi neginčijama, kad skyriaus vadovas buvo jos tiesioginis vadovas, todėl galėjo reikalauti, kad ji veiktų kolektyviai.
- 150 Kalbant apie 2012 m. vasario 28 d. elektroninius laiškus, reikia pažymėti, kad savo 11 val. 4 min. išsiųstu elektroniniu laišku ieškovė pranešė Garso ir vaizdo skyriaus vadovui, kad „kuris nors *EbS* darbuotojas tur[ėjo] pranešti [*Newsdesk Hotline*] apie pakeitimus arba abejones dėl turimos informacijos patikimumo [jų] „klientų“ požiūriu“. Atsižvelgiant į tai, kad ji reikalavo, kad už *EbS* atsakingo biuro darbuotojas realiuoju laiku informuotų *Newsdesk Hotline* apie šiuos pakeitimus, skyriaus vadovo atsakymas jai, kad, jo, kaip vadovo, atsakingo tiek už *Newsdesk Hotline*, tiek už *EbS*,

nuomone, vienas iš keturių *Newsdesk Hotline* dirbančių asmenų turėjo būti atsakingas už šią užduotį, kurią, ieškovės nuomone, reikėjo perduoti, ir kad už ją būtų atsakingas trečiasis asmuo, nevertintinas kaip netinkamas elgesys.

- 151 Galiausiai, šis elektroninis laiškas buvo siųstas ne tik ieškovei ir net jeigu ir vėl šio elektroninio laiško tonas galėjo būti ne toks familiarus, taip ieškovei ir vienam iš jos *Newsdesk Hotline* kolegų pateikta kritika neatrodo nei nepagrįsta, nei peržengianti normalaus elgesio ribas. Galiausiai Bendrasis Teismas pažymi, kad atsakydamas į ieškovės ir skyriaus vadovo elektroninius laiškus *EbS* darbuotojas ispanų kalba rašytame elektroniniame laiške aiškiai suabejojo ieškovės teiginio, kad ji bandė su šia tarnyba susisiekti telefonu, patikimumu ir net apkaltino ją melavus ir suvertus atsakomybę kitiems.
- 152 Kiek tai susiję su Garso ir vaizdo skyriaus vadovo pastaba dėl ieškovės ir kitų dviejų jos kolegų nedalyvavimo susirinkime, pateikta 2012 m. kovo 19 d. elektroniniame laiške, reikia priminti, kad pareigūnas arba tarnautojas turi pareigą susitikti su vadovu, kai šis kviečia į susirinkimą (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *CW / Parlamentas*, F-48/13, EU:F:2014:186, 123 punktas). Todėl neatsižvelgiant į vėliau ieškovės nurodytas nedalyvavimo priežastis, nešališkas ir nuovokus stebėtojas 2012 m. kovo 19 d. skyriaus vadovo elektroninio laiško tikrai nelaikytų netinkamu.
- 153 Kalbant apie 2012 m. gegužės 8 d. susirašinėjimą, reikia pažymėti, kad pirminiame ieškovės elektroniniame laiške, išsiųstame Garso ir vaizdo skyriaus vadovui, kitiems aštuoniems asmenims ir tarnybai, ji tiesiogiai apkaltino kolegę iš kitos tarnybos, leisdama suprasti, kad ji teikė neišsamią informaciją apie *Newsdesk Hotline*. Tokį teiginį, nurodytą daugeliui asmenų išsiųstame elektroniniame laiške, susijęs asmuo galėjo vertinti kaip jos darbo kokybės kritiką, nors, kaip matyti iš jos pareigų ir lygio, ieškovė tikrai nebuvo vadovaujamoje pozicijoje, dėl kurios būtų turėjusi teisę vertinti šio asmens darbo kokybę ir pateikti dėl jos savo nuomonę. Be to, visi pareigūnai ar tarnautojai turi ne tik be pagrindo neginčyti savo vadovų įgaliojimų, bet ir elgtis santūriai ir atsargiai, be kita ko, pasirinkdami kelis tokių elektroninių laiškų arba laiškų, kuriuose reiškiamos abejonės dėl vieno iš kolegų darbo kokybės, adresatus.
- 154 Šiomis aplinkybėmis, nors Garso ir vaizdo skyriaus vadovas galėjo vartoti mažiau familiarius žodžius, nei „[r]eikia nustoti visiems rodyti jų vietą“, jo paaiškinimas ieškovei, kad ji viršijo savo įgaliojimus, kartu nuraminant asmenį, kurio darbo rezultatai, kuriuos vertinti yra visų pirma vadovo teisė, buvo sukritikuoti, buvo tinkamas ir pagrįstas elgesys. Be to, nors savo kritiką darbuotojui X ji pateikė kaip keliems adresatams išsiųstame elektroniniame laiške pateiktą nurodymą, skyriaus vadovas atsakė tik ieškovei, darbuotojui X ir asmeniui, atsakingam už produkcijos išteklių planavimą.
- 155 Kiek tai susiję su Z pavadavimu per žurnalistų sutikimą Parlamente, akivaizdu, kad 2012 m. lapkričio 13 d. elektroninio laiško tono griežtumas rodo konfliktą su ieškove šiuo klausimu ir bendravimo sunkumus. Tačiau vien šis laiškas su pastabomis, kuris, beje, buvo išsiųstas visai susijusiai grupei, nėra rašytinė kalba, kenkianti ieškovės ar kitų šios grupės narių asmenybei, orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai.
- 156 Galiausiai, kiek tai susiję su nuolatiniais Garso ir vaizdo skyriaus vadovo grasinimais dėl jo ketinimo nepratęsti ieškovės sutarties, jeigu ji nepakeis savo elgesio, iš bylos medžiagos matyti, kad nors įrodyta, kad skyriaus vadovas tokią pat poziciją, šiuo atveju 2012 m. lapkričio 13 d. elektroniniame laiške (žr. šio sprendimo 135 punktą), pateikė dėl visų *Newsdesk Hotline* darbuotojų, ieškovė neįrodo, kad grasinimą nepratęsti jos darbo sutarties minėto skyriaus vadovas būtų pateikęs konkrečiai jai. Visų pirma, nors liudytojas tikrai nurodė, kad Garso ir vaizdo skyriaus vadovas priminė, „kad jis buvo tik laikinasis tarnautojas“, o kitas liudytojas „[laikėsi nuomonės], kad jo sutartis toliau galioj[o], nes jis nepat[eikė] skundo“, tai nėra susiję su pačios ieškovės sutartimi.
- 157 Be to, bet kuriuo atveju, pirma, kol ieškovė dirbo, jos sutartis buvo pratęsiama, ir iš 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas* (T-584/16, EU:T:2017:282) 94 punkto matyti, kad skyriaus vadovas atliko reikiamus veiksmus, kad tokių asmenų, kaip ieškovė, sutartys būtų pratęstos visiems metams, ir

kad tiek, kiek jis galėjo pagal savo įgaliojimus, dėjo visas pastangas, kad jų darbo jo skyriuje sutartys būtų pratęstos ilgesniam laikotarpiui nei anksčiau. Antra, nors visiems *Newsdesk Hotline* darbuotojams išsiųsto 2012 m. lapkričio 13 d. elektroninio laiško tonas gali būti laikomas familiariu ir negalima paneigti, kad per šiame elektroniniame laiške nurodytą susirinkimą skyriaus vadovas tikino, kad galimybė pratęsti sutartis su laikinaisiais tarnautojais galėjo būti vertinama atsižvelgiant į tai, kaip laikomasi jo nurodymų, vadovo pareikštas nepasitenkinimas pavaldinių darbo kokybe nebūtinai yra nepagrįstas.

– *Dėl bendro ginčijamų veiksmų vertinimo*

- 158 Atsižvelgdamas į įvairius ginčijamus veiksmus, ankstesniuose šio sprendimo punktuose išnagrinėtus atskirai, ir į visą kitą ieškovės pareiškimuose pateiktą informaciją ar nurodytas aplinkybes, nesvarbu, kad ne viskas buvo dokumentaliai užfiksuota, pavyzdžiui, pokalbiai per 2012 m. gruodžio 4 d. ir 2014 m. rugsėjo 25 d. susirinkimus, Bendrasis Teismas mano, kad nors tam tikrų Garso ir vaizdo skyriaus vadovo laiškų stilius, tonas ir elgesys per šiuos susirinkimus ar dvišales tiesiogines diskusijas su ieškove gali būti suvokiami, įskaitant ir kalbos požiūriu, kaip itin tiesmuki ir be užuolankų, o kai kurie galbūt net atsitiktiniai, nes yra sarkastiški, atsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis tai buvo padaryta, taip pat į iškilusių organizacinius sunkumus ir į pačios ieškovės toną, ypač tam tikruose jos elektroniniuose laiškuose vadovui ar kitiems kolegoms, kaip nurodė kai kurie liudytojai, nešališkas ir nuovokus stebėtojas tokį elgesį nebūtinai būtų laikęs netinkamu, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį.
- 159 Šiuo aspektu, kiek tai susiję su STSIT galimybe vertinti pateiktus kaltinimus, atsižvelgiant į tarnybos veikimo sunkumus, reikia pažymėti, kad, kaip numatyta šio sprendimo 121 punkte nurodytoje jurisprudencijoje, vertinant, ar yra psichologinis priekabiavimas, nagrinėjama, ar nurodyti veiksmai pakankamai objektyvūs ir realūs ta prasme, kad įprasto jautrumo nešališkas ir nuovokus stebėtojas juos laikytų peržengiančiais normalaus elgesio ribas ir kritikuotų. Nagrinėjamu atveju tarnybos veikimo sunkumai yra dalis konteksto, kuriame pasireiškė nurodyti veiksmai, taigi į juos galėjo būti atsižvelgta, siekiant išsivaizduoti situaciją, kurioje turėtų būti šias stebėtojas, siekiant nustatyti, kaip jis būtų vertinęs nurodytus veiksmus, jeigu juos būtų stebėjęs.
- 160 Be to, šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymi, kad Garso ir vaizdo skyriaus vadovo pastabos, pateiktos elektroniniuose laiškuose arba per susirinkimus, nebuvo skirtos tik ieškovei ir kad kaip vadovas jis turėjo teisę duoti nurodymus, juos priminti ir, kai reikia, reikšti nepasitenkinimą dėl skyriaus darbuotojų, įskaitant ieškovę, darbo kokybės. Be to, nors Garso ir vaizdo skyriuje darbo aplinka, kaip tą gali rodyti Garso ir vaizdo skyriaus vadovo dviejų kolegų atsistatydinimas, nebūtinai yra pati maloniausia, tai nėra psichologinio priekabiavimo prie ieškovės įrodymas. Galiausiai, ieškovės pateikti dokumentai ir liudytojų apklausos protokolai rodo, kad ji pati galėjo, pavyzdžiui, savo 2011 m. rugsėjo 25 d. ir 2012 m. vasario 28 d. ir kovo 8 d. elektroniniais laiškais, pakurstyti įtampą, kurią STSIT nurodė skundžiamame sprendime, siejamame su 2015 m. gruodžio 8 d. raštu.
- 161 Kiek tai susiję su liudytojų apklausos protokolais, priešingai, nei teigia ieškovė, remiantis tuo, kaip parodymai buvo įrašyti, kad atitiktų šių dokumentų tikslą, t. y. tam, kad būtų parengta patariamąjį komiteto nuomonė, negalima teigti nei kad jie buvo neišsamūs, nei kad jie negalėjo būti naudojami kaip tinkami daiktiniai įrodymai nagrinėjant šį pagrindą. Visų pirma, ji negali kaltinti patariamąjį komiteto tuo, kad jis pateikė neaiškius ar nereikšmingus klausimus, nes turėjo didelę diskreciją vykdyti STSIT paskirtą administracinį tyrimą.
- 162 Kiek tai susiję su parodymais, jie aiškiai patvirtina, kad Garso ir vaizdo skyriuje yra susiformavę pareigūnų arba tarnautojų „klanai“, kurių vienas veikiausiai buvo susiformavęs ieškovės koordinuojamame *Newsdesk Hotline*, ir įvairių šio skyriaus padalinių organizacinius sunkumus, kurie lemia jų funkcijų neaiškumą tiek Parlamento vidiniams, tiek išorės šio skyriaus „klientams“ ir daro

įtaką šių skyriaus padalinių tarpusavio santykiams, kaip šiuo atveju rodo informacija apie asmens pavadinimą per pietų pertrauką, apie tam tikros informacijos perdavimo tvarką arba apie sprendimo priėmimo proceso, tinkamo renginiams organizuoti, nustatymą.

163 Kai kurie parodymai patvirtina, kad kai kurie ieškovės teiginiai dėl Garso ir vaizdo skyriaus vadovo stiprios asmenybės, dėl tam tikro jo agresyvaus elgesio su ieškove ir dėl probleminių skyriaus vadovo ir kitų jo skyriaus kolegų tarpusavio santykių pagrįsti, tačiau nė vienas jų nepateikė pagalbos prašymo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį. Kita vertus, tiek pat, o gal net daugiau parodymuose pažymimas netinkamas ieškovės elgesys, patvirtinant pagrįstą skyriaus vadovo kritiką, išsakytą jai, kaip ir tai, kad buvo profesinio pobūdžio ginčų tarp ieškovės ir kitų Garso ir vaizdo skyriaus bendradarbių, kad ji buvo linkusi nesidalyti informacija, kad taptų nepakeičiama darbuotoja *Newsdesk Hotline* ir Garso ir vaizdo skyriuje, kad nebuvo linkusi padėti kitiems Garso ir vaizdo skyriaus padaliniams ir netgi kad ji buvo agresyvi ir melavo dėl kai kurio savo darbo. Be to, iš kai kurių parodymų buvo matyti, kad skyriaus vadovo kritika buvo nukreipta ne konkrečiai į ieškovę, bet į *Newsdesk Hotline* padalinio, kurį ji koordinavo, darbą ir našumą.

164 Galiausiai Bendrasis Teismas daro išvadą, kad nors įvairūs šios bylos dokumentai, įskaitant patariamąjį komiteto nuomonę ir liudytojų apklausos protokolus, akivaizdžiai rodo kai kuriuos nenuginčijamus Garso ir vaizdo skyriaus vadovo vadovavimo stiliaus trūkumus, be kita ko, netinkamą į daugelį šio skyriaus darbuotojų, įskaitant ieškovę, nukreiptą insinuaciją, susijusią su tuo, kad jie „gali ieškoti kito darbo“, vis dėlto STSIT, nepažeisdama Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio ir nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, galėjo skundžiamame sprendime ir remdamasi 2015 m. gruodžio 8 d. rašte nurodytais argumentais nuspręsti, kad nurodyti veiksmai, vertinami bendrai, neįrodo netinkamo skyriaus vadovo elgesio su ieškove, nes įprasto jautrumo objektyvus ir nešališkas stebėtojas nelaikytų, kad aprašytos aplinkybės kenkia ieškovės asmenybei, asmens orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai.

165 Šios išvados nepaneigia aplinkybė, kad Garso ir vaizdo skyriaus vadovas buvo informuotas apie tai, kad ieškovė pateikė pagalbos prašymą, ir kad per 2015 m. sausio 13 d. skyriaus susirinkimą apie tai jis informavo skyriaus darbuotojus. Iš principo siekiant apsaugoti tiek tariamą auką, tiek tariamo priekabautojo profesinį įvaizdį, pageidautina, kad pirmiausia STSIT nei jo, nei kitų trečiųjų asmenų neinformuotų apie pagalbos prašymo pateikimą ir neatskleistų prašymą pateikusių asmens tapatybės. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kad Pareigūnų tarnybos nuostatuose nėra konkrečios nuostatos šiuo klausimu, STSIT, nagrinėdama pagalbos prašymą, bet kuriuo atveju gali, kai tariamą auką, kaip nagrinėjamu atveju, buvo atitolinta nuo tariamo priekabautojo, nuspręsti informuoti tokiaame prašyme apkaltintą asmenį apie tai, kad toks prašymas pateiktas, jeigu tokios informacijos atskleidimas nedaro neigiamo poveikio tyrimo veiksmingumui, o taip nagrinėjamu atveju nebuvo. Be to, taip pat nagrinėjamu atveju Garso ir vaizdo skyriaus darbuotojai galiausiai turėjo būti informuoti apie administracinio tyrimo vykdymą, nes jie buvo pakviesti liudyti patariamajame komitete.

166 Darytina išvada, kad ieškovės šiame ieškinio pagrinde nurodytas kaltinimas, kad STSIT padarė „akivaizdžią vertinimo klaidą“ ir pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, turi būti atmestas.

– Dėl kitų kaltinimų

167 Kiek tai susiję su kaltinimu, kad STSIT pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad atsižvelgiant į tai, jog ši tarnyba, nepadariusi teisės klaidos taikydama Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnyje pateiktą „psichologinio priekabiavimo“ apibrėžtį, konstatavo, kad pagalbos prašyme nurodytos aplinkybės, dėl kurių buvo atliktas administracinis tyrimas, galiausiai neturėjo būti vertinamos kaip psichologinis priekabiavimas, ji neturėjo imtis papildomų pagalbos priemonių. Iš tikrųjų nagrinėjamu atveju priemonės, kurių iš pradžių ėmėsi STSIT, t. y. ieškovės atitolinimas ir administracinio tyrimo pradėjimas, buvo grindžiamos tuo, kad pagalbos prašyme ieškovė pateikė pakankamus pirminius įrodymus dėl jos nurodytų veiksmų. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kad atlikus administracinį tyrimą STSIT nusprendė, kad psichologinio

priekabiavimo, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, nėra, ji, be kita ko, naudodamasi savo didele diskrecija, neprivalėjo imtis kitų pagalbos priemonių ir galėjo atmesti pagalbos prašymą, remdamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsniu.

- 168 Kiek tai susiję su kaltinimu dėl STSIT rūpestingumo pareigos, priešingai, nei tvirtina ieškovė, nors ši tarnyba, be abejo, privalėjo išnagrinėti pagalbos prašymą be išankstinio nusistatymo, remiantis rūpestingumo pareiga, kurios ji privalo laikytis, ji vis dėlto neprivalėjo imtis platesnio masto veiksmų dėl to, kad ieškovė pateikė medicininės pažymos, patvirtinančias, kad ji negali dirbti dėl išsekimo darbe ar kad netgi patyrė psichologinį priekabiavimą. Iš tikrųjų STSIT privalėjo šį pagalbos prašymą išnagrinėti, atsižvelgdama į Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalyje pateiktą apibrėžtį. Šiuo klausimu pagal suformuotą jurisprudenciją nors ieškovės pateiktos medicininės pažymos galėjo parodyti psichinius sutrikimus, tačiau remiantis jomis negalima įrodyti, kad šiuos sutrikimus tikrai lėmė psichologinis priekabiavimas, nes tam, kad pripažintų, kad toks priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus, buvo, minėtas pažymas parengę asmenys rėmėsi tik ieškovės pateiktu darbo sąlygų Parlamente apibūdinimu (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *K / Parlamentas*, F-15/07, EU:F:2008:158, 41 punktą ir 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *CQ / Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 127 punktą), ir bet koku atveju jie neturėjo taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalyje nurodytos apibrėžties.
- 169 Galiausiai, tiek, kiek šiuo pagrindu ieškovė siekia užginčyti sprendimo nepratęsti jos sutarties, o ne, kaip ji teigia, atleidimo teisėtumą, reikia konstatuoti, kad šie argumentai yra akivaizdžiai nepriimtini remiantis 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas* (T-584/16, EU:T:2017:282) *res judicata* galia.
- 170 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, reikia atmesti trečiąjį pagrindą, taigi ir visus reikalavimus panaikinti.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

- 171 Grįsdama reikalavimą atlyginti žalą ieškovė teigia, kad dėl STSIT padarytų pažeidimų nagrinėjant pagalbos prašymą ji patyrė neturtinę žalą. Ji, be kita ko, buvo nežinioje ir graužėsi, o jos sveikatos būklė itin pablogėjo nuo 2014 m. rugsėjo mėn. Remdamasi šiais motyvais, ji reikalauja priteisti 70 000 eurų žalos atlyginimą.
- 172 Be to, ieškovė reikalauja papildomų 20 000 eurų neturtinei žalai, patirtai dėl tyrimo procedūroje, šiuo atveju patariamąjo komiteto veikloje, padarytų pažeidimų, atlyginti.
- 173 Išties ieškovė mano, kad STSIT, nagrinėdama pagalbos prašymą, pažeidė pagrįsto termino principą ir kad, be to, patariamasis komitetas, nors ji kreipėsi į jį laikydamasi sąlygų, kurios atitiko lanksčius Vidaus taisyklėse priekabiavimo srityje nustatytus reikalavimus, nesilaikė minėtų taisyklių ir, be kita ko, jos neišklausė per minėtose taisyklėse nustatytą dešimties dienų terminą, ir iš tikrųjų nesistengė su ja susisiekti iki 2015 m. kovo 3 d. Ji taip pat kritikuoja patariamąjo komiteto liudytojų apklausų grafiką, be kita ko, nurodydama, kad praėjo daugiau kaip šeši mėnesiai nuo jos apklausos 2015 m. kovo 25 d. ir paskutinių liudytojų apklausos, kuri vyko tų pačių metų spalio 6 d. Ji priduria, kad pirmiausia 2015 m. vasario 4 d. sprendime STSIT neteisingai manė, kad byla užbaigta. Galiausiai ieškovė tvirtina, kad ji patyrė neturtinę žalą dėl to, kad patariamąjo komiteto apklausose buvo asmenų, kurie nėra šio komiteto nariai, taigi, jiems buvo atskleista jos konfidenciali informacija.
- 174 Parlamentas prašo atmesti reikalavimą atlyginti žalą, pažymėdamas, kad nagrinėjamu atveju STSIT greitai ėmėsi pagalbos priemonių – priėmė sprendimą perkelti ieškovę, esančią laikinojo nedarbingumo atostogose, ir pradėti administracinį tyrimą. Be to, jis mano, kad ieškovė patariamajam komitetui nepateikė skundo, kaip tai suprantama pagal Vidaus taisyklės priekabiavimo srityje, nes patariamąjo komiteto pirmininkui jis, kaip kopija prie STSIT siunčiamo pagalbos prašymo, buvo pateiktas tik kaip

Personalo GD Žmogiškųjų išteklių skyriaus vadovui, o ne kaip patariamojo komiteto pirmininkui. Galiausiai Parlamentas mano, kad ieškovė nenurodė, kokia konfidenciali informacija buvo atskleista tretiesiems asmenims.

- 175 Šiuo klausimu reikia priminti, kad reikalavimai atlyginti turtinę ar neturtinę žalą turi būti atmesti, jei jie yra glaudžiai susiję su reikalavimais panaikinti, kurie patys atmesti kaip nepriimtini arba nepagrįsti (2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 69 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 2001 m. kovo 6 d. Sprendimo *Connolly / Komisija*, C-274/99 P, EU:C:2001:127, 129 punktą ir 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / Fernández Gómez*, C-417/05 P, EU:C:2006:582, 51 punktą).
- 176 Todėl tiek, kiek reikalavimas atlyginti žalą yra susijęs su reikalavimu panaikinti, jį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 177 Kiek tai susiję su reikalavimu atlyginti neturtinę žalą, kurią tariamai lėmė pažeidimai, kuriuos galima atskirti nuo su skundžiamu sprendimu susijusių pažeidimų, šiuo atveju patariamojo komiteto veikimo trūkumų, Bendrasis Teismas primena, kad bet koku atveju ieškovė turėjo teisę STSIT pateikti pagalbos prašymą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, prieš tai nesikreipdama į patariamąjį komitetą (2017 m. gegužės 16 d. Sprendimo *CW / Parlamentas*, T-742/16 RENV, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:338, 54 punktą).
- 178 Taip pat reikia konstatuoti, kad pagalbos prašymą ieškovė siuntė Generaliniam sekretoriui, o patariamojo komiteto pirmininkui, Parlamento pirmininkui ir Personalo GD generaliniam direktoriui pateikė tik jo kopiją. Darytina išvada, kad pastariesiems trims adresatams pagalbos prašymą ieškovė pateikė tik susipažinti. Todėl ieškovė negali teigti, kad jos atveju į patariamąjį komitetą buvo kreiptasi pagal nustatytus reikalavimus. Todėl ji negali kaltinti Parlamento, kad jis neužtikrino, jog ši vidinė tarnyba, atskirta nuo STSIT, laikytusi Vidaus taisyklių priekabiavimo srityje, be kita ko, vykdytų minėtų taisyklių 11 straipsnyje patariamajam komitetui nustatytą pareigą priimti tariamą auką per dešimt darbo dienų nuo jos prašymo pateikimo.
- 179 2014 m. gruodžio 11 d. pateikto pagalbos prašymo nagrinėjimas truko beveik 18 mėnesių, o tai yra pakankamai ilga trukmė. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad iš pradžių Personalo GD generalinis direktorius savo 2015 m. vasario 4 d. ir kovo 4 d. raštais pateikė netikslius arba net prieštarigus atsakymus dėl implicitinio sprendimo atmesti pagalbos prašymą. Vadovaudamasis gero administravimo principu, STSIT pateiktos informacijos klaidingumą vėliau 2015 m. rugpjūčio 20 d. sprendime dėl ieškovės skundo konstatavo Generalinis sekretorius. Be to, dėl šio ginčo aspekto iš Parlamento buvo priteista pusė ieškovės bylinėjimosi išlaidų byloje, kurioje buvo priimtas 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimas *HF / Parlamentas* (T-570/16, EU:T:2017:283).
- 180 Kiek tai susiję su patariamojo komiteto tyrimu, jis iš tikrųjų buvo vykdomas tik nuo tada, kai Personalo GD generalinis direktorius kreipėsi į patariamąjį komitetą, t. y. 2015 m. vasario 2 d., iki jo patiriamosios nuomonės priėmimo dienos, šiuo atveju – 2015 m. spalio 12 d., t. y. ilgiau kaip aštuonis mėnesius. Nors šis ilgesnis nei aštuonių mėnesių laikotarpis rodo, kad patiriamasis komitetas dirbo lėtai, jis nėra nepagrįstas, atsižvelgiant į liudytojų, kurie turėjo būti apklausti, skaičių, ieškovės kaltinimų pobūdį ir kiekį, nes atsižvelgiant į tai, kad šios patariamojo pobūdžio tarnybos nariai yra iš įvairių skyrių, jos posėdžiai negalėjo vykti reguliariai, ir kad per juos taip turėjo būti apklausti liudytojai, pakviesti duoti parodymų kitose bylose.
- 181 Dėl laikotarpio nuo patiriamosios nuomonės Generaliniam sekretoriui perdavimo iki skundžiamo sprendimo priėmimo, t. y. ilgesnio kaip septynių mėnesių laikotarpio, reikia nurodyti, kad jis paaiškinamas tuo, kad ieškovė naudojosi teise būti išklausytai dėl motyvų, kuriais remdamasi STSIT ketino atmesti jos skundą.

- 182 Taigi Bendrasis Teismas mano, kad šiuo atveju pagalbos prašymo nagrinėjimo STSIT procedūros trukmė nebuvo nepagrįsta.
- 183 Dėl ieškovės teiginio, kad su ja susijusi konfidenciali informacija buvo perduota asmenims, kurie nebuvo patariamąjo komiteto nariai, kuris jis nėra įrodytas, Bendrasis Teismas pažymi, kad, atsižvelgiant į apklausos protokolus, galima teigti, kad visi asmenys buvo nuolatiniai arba pakaitiniai patariamąjo komiteto nariai; jį iš viso sudaro 9 nariai ir 2 sekretoriai. Todėl argumentus šiuo klausimu reikia atmesti kaip nepagrįstus.
- 184 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikalavimus atlyginti žalą reikia atmesti.
- 185 Todėl reikia atmesti visą ieškinį kaip nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 186 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Vis dėlto Procedūros reglamento 135 straipsnyje nurodyta, kad, kai to reikalauja teisingumas, Bendrasis Teismas gali, pirma, nuspręsti, kad pralaimėjusi šalis, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia tik dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų arba kad iš pralaimėjusios šalies jos visai neturi būti priteistos. Antra, Bendrasis Teismas iš šalies, net jeigu ji laimėjo bylą, gali priteisti visas bylinėjimosi išlaidas arba jų dalį, jeigu tai atrodo pateisinama dėl jos elgesio, įskaitant elgesį iki proceso, ypač jeigu kita šalis patyrė išlaidų dėl pirmosios šalies veiksmų, kuriuos Bendrasis Teismas pripažino nepagrįstais arba nesąžiningais.
- 187 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas pažymi, kad STSIT ieškovei nepateikė patariamąjo komiteto nuomonės, kad ji pateiktų pastabas dėl 2015 m. gruodžio 8 d. rašte nurodytų motyvų pagalbos prašymo atmetimui pagrįsti. Be to, dėl klausimo, ar Personalo GD generalinis direktorius ir Generalinis sekretorius turėjo šią nuomonę ir patariamąjo komiteto liudytojų apklausos protokolus, kad priimtų atitinkamai skundžiamą sprendimą ir sprendimą atmesti skundą, Parlamentas pateikė akivaizdžiai prieštarigus atsakymus, kaip tai pagrįstai pažymėjo ieškovė savo 2018 m. kovo 26 d. pastabose. Iš tikrųjų, nors savo atsakymuose, t. y. 2017 m. gruodžio 15 d. atsakyme ir per teismo posėdį, atsakydamas į tą patį Bendrojo Teismo klausimą, Parlamentas tvirtino, kad jiems patariamąjo komiteto pirmininkas informaciją perdavė tik žodžiu, Generalinis sekretorius, atsakydamas į po teismo posėdžio pateiktą aiškų Bendrojo Teismo klausimą ir neatsižvelgdamas į ieškovės nurodytą klaidingą datą, 2018 m. kovo 7 d. galiausiai patvirtino, kad Personalo GD generalinis direktorius ir jis pats turėjo patariamąjo komiteto nuomonę ir liudytojų apklausos protokolus.
- 188 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad, atsižvelgiant į Parlamento elgesį, pateisinama, kad jis padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir, be to, iš jo priteisiama ketvirtadalis ieškovės patirtų bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Europos Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiama ketvirtadalis HF patirtų bylinėjimosi išlaidų.**
- 3. HF padengia tris ketvirtadalius savo bylinėjimosi išlaidų.**

Pelikánová
Svenningsen

Valančius

Nihoul
Öberg

Paskelbta 2018 m. birželio 29 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	1
Procesas ir šalių reikalavimai	6
Dėl teisės	8
Dėl ieškinio dalyko	8
Dėl reikalavimo panaikinti	8
Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio, teisės būti išklausytai ir rungimosi principo pažeidimu	8
– Pirminės pastabos dėl Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatyto pagalbos prašymo nagrinėjimo	9
– Dėl STSIT pareigos ieškovei pateikti patariamojo komiteto nuomonę prieš priimant skundžiamą sprendimą	12
– Dėl STSIT pareigos pateikti ieškovei liudytojų apklausos protokolus prieš priimant skundžiamą sprendimą	13
– Dėl teisės būti išklausytam pažeidimo, grindžiamo patariamojo komiteto nuomonės nepateikimu ikiteisminėje stadijoje, pasekmių	14
Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo procedūrinėmis klaidomis, nes patariamojo komiteto vykdyta procedūra buvo neteisėta ir šališka	15
Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“, pareigos suteikti pagalbą ir rūpestingumo pareigos bei Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnių pažeidimu	17
– Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatuose įtvirtintos sąvokos „psichologinis priekabiavimas“	18
– Dėl nurodytų ginčijamų veiksmų	19
– Dėl atskiro įvairių ginčijamų veiksmų vertinimo	22
– Dėl bendro ginčijamų veiksmų vertinimo	25
– Dėl kitų kaltinimų	26
Dėl reikalavimo atlyginti žalą	27
Dėl bylinėjimosi išlaidų	29